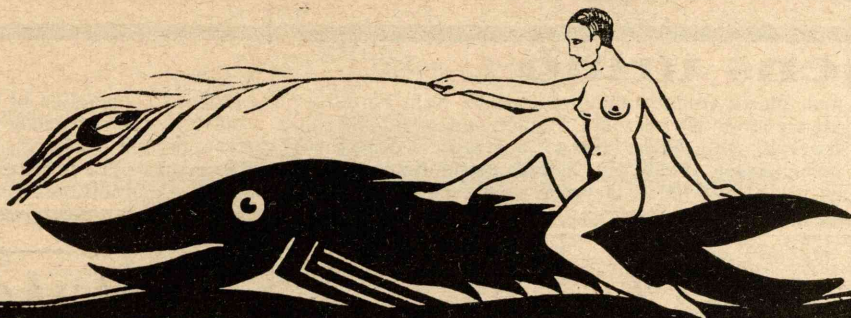

X. évf. 39. sz.
Timișoara, 1932 szeptember 27

P. 2820

Ára 20 lei, 3 kč., 8 dinár, 2.50 lb
Bucarestben: 25 lei
Párisban : 2 fr. 50 cent
Berlinben : 50 Pfennig
Londonban : 1/6 angol shilling

IKAVIAR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAÍVAIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

Fotó Káviár eredeti felvétele, Timișoara

Intelligens urinó

nem utazik vonaton utmutató nélkül. Nem kérdezzet állandóan — ismeretlen ut társaitól — hanem vas-
uti menetrendet használ! Minden tudnivalót tartalmaz román, magyar és német nyelven a praktikus
összeállítású „Hermes” vasuti menetrendkönyv, melynek kezelése könnyű, semmi tanulmányozást
nem igényel. A 168 old. kompl. vasuti utmutató ára 50 lei, kapható az összes menetjegyirodákban, könyv-
és újságárusoknál. Mutatványszámot ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal: Braşov, Str. Reg. Carol 6.

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét fel-
hívjuk, hogy a nagy portókötség és a
hosszadalmas adminisztrációs munka el-
kerülése miatt a lapban hirdetett összes
„Bán-dor” könyveket megvehetik mind-
ama helyeken, ahol a lapot szok-
ták hetenként megvásárolni. De a pénz
előzetes beküldése ellenében, vagy
utánvét mellett jugoszláviai fiókkiadó-
hivatalunk is szállítja. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl.
Zavod D. D. Subotica, 2.”

Vagy az egyes lapárusítóknál, vagy
fenti fiókkiadóhivatalunknál megrendel-
hető és azonnal szállítható:

1. Kató egy urileány vallomásai, (elfogyott)
2. Kató mint asszony 50 —
3. Kató válása, képekkel 50 —
(E két utóbbi csak korlátozott példányban)
4. Vera naplója, képekkel Dinár 70.—
5. Színésznő emlékiratai, 9 drb.
tollrajzzal Dinár 200.—
6. „Káviár” 1931 I. félév 520 oldalon
1—26 szám, hibátlan összeállí-
tásban, a „Nőuralom” c. nagy
sikert aratott regénnyel, kemény
kötésben, Dinár: 80.—
7. Káviár 1931, II. fele, 562 oldalon,
27—52 szám, hibátlan összeállí-
tásban, az „Orosz cári balett tit-
kaiból” c. páratlanul érdekes
cikksorozattal, kemény diszkö-
tésben, Dinár 80.—
8. Bestiák, négy darab fényképpel,
bibliofil kiadás, Dinár: 80.—
9. Kapu előtt, diákregegy, 164 oldalon,
angol vászonkötésben, Dinár: 50 —
10. Káviár 1930—1929—1928—1927-ik,
esztendeje, egy nagy kötetben, kötve,
bármelyik esztendő ára Dinár: 245.—
11. **Hét szülány története**
bibliofil kiadás, kemény diszkötésben,
ára 150 lei, Dinár: 50.—
12. **Nőuralom**
kemény diszkötésben, bibliofil kiadás,
ára 150 lei, Dinár: 50 —

3 nap alatt eltűntett: szeplőt,
májfoltot, pattanást VIOLA
krém-szappan. Készíti Weiss
Sándor gyógyszerháza Dóm tér 9

BOSZÁK ALBERT
műköszörüs. Temesvár IV. Bem u. 30.
Vállalja ollók, borotvák, kések szak-
szerűi köszörülését. — Solingeni acél-
árak raktáron. (30)

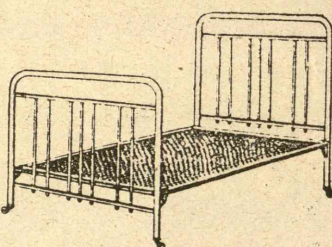
Dolly krém puder szeplővíz
Legszebb ajándék! Gyártja:
Roth Jenő gyógyszerháza
Timisoara, III. Dózsa és
Pósta ucca sarkán

KOVÁCS SZAVA

TIMIŞOARA, IV. Fröbl utca 25.
(Czermák ház).

Uri fodrászterem, fekvő amerikai
székekben való kiszolgálás. Olcsó,
polgári árak, figyelmes, pontos ki-
szolgálás!

Hajvágás hölgyek számára is!

Sodronymatrácok, vas és rézbutorok

valamint gyermek és keleti asztalok, székek, padok,
mosdók, összecsukható ágyak erősen redukált
árakban: 40

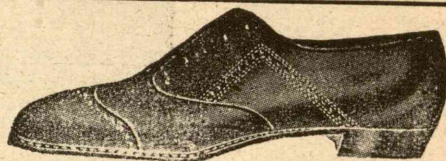
Bozsák M. és Fia
R. T., Timisoara Tel.: 3-88

Eladási hely: Gyárváros, Alsó Árok ucca 10.
Arlap ingyen. Nagy készletek, olcsó árak

Elegáns tavaszi és
nyári divatcipők:

Rácz Andrásnál

Timisoara, I. Hunyadi ucca 10

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timisoara IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Parfumeria Kertész Lajos

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. (34)

Timisoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31.

MAJTHENYI KÁROLY

vízvezeték, villany- és
csatornázás szerelő

Telefon 11 29 Timisoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házi telefon és gáz-
kályhajavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timisoara, Gyárváros

Divatcikkekben
a legjobb be-
szerzési forrás:

„LOUVRE” divatáruház

a józsefvárosi templommal szemben

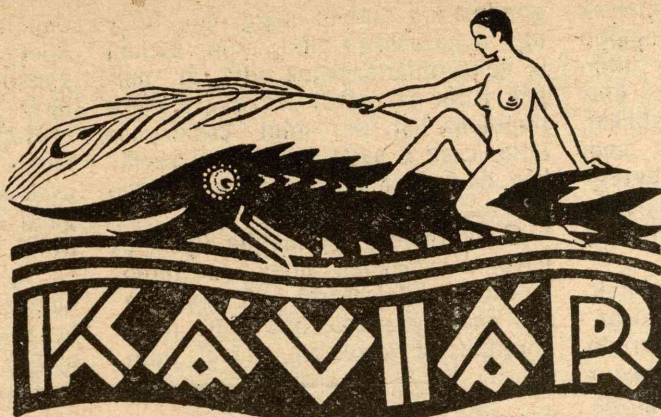
(4)

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Zimisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon	10 pengő
Romániában	240 lei
Csehslovákiában	40 Kc.
Jugoszláviában	100 Di.

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

Szerkesztő:

BÁN-DOR

AZ IMPOTENCIA

Egyik olvasónk kérésére ma a férfi impotenciájával foglalkozunk. Megkerestük a lexikonban (melyből ezen a téren mindenféle hiányos és sokszor meg nem felelő értesítéseket meríthet az ember) és „Impotencia” alatt a következőket találtuk: Képtelenség, különösen pedig nemzötetlenség. — Az első igaz, azonban semmitmondó, mert általános értelemben is vehető; a második pedig csak olyan esetekben találó, melyek nem tartoznak a psychoanalízis körébe. Nem érdekelnek benünket továbbá az impotencia azon különböző alakjai, melyek csak az orvosokat érdeklik. Amit mi itt most közelebbről, ha nem is kimerítően, tárgyalni fogunk, egyedül a pszichikai impotencia, azaz a lelkileg ható impotencia, melyet az asszony frigiditásával (hidegségével) ellentétben a férfi érzelem vagy nemi hiányosságának nevezhetünk. Ez nagyon különböző uton jöhet létre és mint egy orvosi kommentárban a pszichikai impotencia okairól olvashatjuk: az önbizalom hiánya, félelem, szegénység, nagyon általánosságban nevezi meg a dolgokat és más fontos okokat nem említ.

A pszichikai impotencia a háború alatt és a háború után megnövekedett. Sokan először csak a háborúban figyelték meg ezt a jelenséget és nem kevés esetben a háborús viszonyok okozta önmegtartóztatásban találta főokát, ebben a tekintetben nem vehető tehát szigorúan pszichikainak. Az impotenciának ez az alakja nem nagy jelentőséggel bír és bír, mert a rendes nemi

érintkezés felvétele után ismét meg szűnik. Minden működés csökken és visszafejlődik nemhasználás esetén, ezt tudja minden őszinte katolikus lelkész és minden buzgó és kizárólag tanulmányainak élő tudós.

Fontosabbak a félelemből, szégyenből és utálatból eredő jelenségei az impotenciának. Ezek a formák éppen úgy értendők, mint ahogyan enni nem tud az ember félelem, vagy utálat következtében és többnyire lényegtelen psychoanalitikus érdekekkel bírnak. Egy, az aktussal szembeható, zavaró affektus következtében beállhat a tehetetlenség.

Érdekesebbek és fontosabbak az önbizalom hiánya folytán beálló impotencia jelenségek, vagy pedig azok a formák, melyek valóságos akadályoknak mutatkoznak. Az akadályozás a psychoanalitikában egy öntudatlan elképzelések következtében beállott nemtudást jelent. Önbizalom hiányából származó impotencia analitikus értelemben egy akadály. Ezért cikkünket csupán azokra az alakjaira korlátozhatjuk az impotenciának, melyek ilyen akadályoknak mutatkoznak. Megjegyzendő, hogy vannak esetek, mikor a félelemből, szégyenből, utálatból, stb. eredő impotencia is ide sorolható és gyakran éppen ezeknél az eseteknél a tulajdonképpen impotencia jelenségei mellett, tehát a nemi képtelenség mellett, egy minden téren, úgy hivatalbeli, mint a társadalmi életben megnyilvánuló képtelenséget is megfigyelhetünk (félelem egy beszédet tartani, félelem egy vizsgát le-

tenni, bátorság hiánya a gazdasági életben) és még más „érthetetlen” testi betegségek jelenségeit is, melyek azonban mégis szorosan összefüggnek a tulajdonképpen impotenciával és csak psychoanalitikus uton távolíthatók el.

Cikkünk keretében — sajnos — nem lehetünk kimerítőbbek. Éppen azért csupán arra szorítkozunk, hogy a pszichikai impotencia alakjaiból néhány gyakrabban előfordulót kiemeljünk. A férfi impotenciája, éppen úgy mint ez az asszony frigiditása egy szerű nemivisszaütáson vagy nemiakadályozáson nyugodhatik és valami gyermekkori élményre vezethető vissza. Ilyen esetekben előfordul, hogy a férfi csak saját feleségével szemben van akadályozva, tehát csak vele szemben impotens, míg más asszonyoknál, vagy pedig egy bizonyos asszonynál teljes kielégítést talál és impotenciájából semmi sem nyilvánul meg. Támogathatják, vagy megerősíthetik ezt az akadályozást a kronikus alkoholizmus, morphinizmus, vagy egyike a sokféle — izmusnak, míg egy akut alkoholmámor alkalmilag emeli a potenciát.

Impotencia ott is fennállhat, ahol nyílt vagy szunyadó homoszexualitás vonatkozásokról van szó, azaz melyekről az illető személynek nem is kell tudomással bírnia. Ezek a formák a többiekkel társulhatnak, melyek olyan férfiaknál mutatkoznak, akik — öntudatlanul — „az anyjukhoz vannak erősitve”, tehát azoknál, kiknek szerelmiérzelmek — öntudatlanul — az anyjuk felé irá-

nyul. Ezek olyan esetek, melyek nagyon komplikáltak és legtöbb esetben csak pszichoanalitikus uton gyógyíthatók. Az ilyen férfiak kötnék ugyan barátságot leányokkal, de velük szemben „szerelmet” nem éreznek és a szerelmi tevékenységben valami lealázót látnak a leány vagy asszony, azaz (öntudatlanul) az anyjukra nézve.

Egyike a legfatálisabb alakoknak, egyike a legtragikusabbnak az összhangban nem álló házasságból eredő impotencia. Ebben az esetben akkor áll elő az impotencia, ha a házastársak kerülnek, ahelyett, hogy keresnek egymást.

Hasonló az impotenciának egy másik formája, mely olyan férfiaknál fordul elő, akik bár maguk normális hajlamuak, de feleségük nem tudja őket kielégíteni, mert az asszony a szexuális visszautasítás valamilyen formájában szenved, melyhez még hozzászámítható a szerelemben való ügyellenség, mert a szerelmet meg kell tanulni. Mert, aki a saját anyjától nem tanult meg szeretni, megtanulja ezt — ha a szerencse kedves hozzá — esetleg egy leány által, vagy — saját felesége által, ha ez nagyon szereti őt, azaz, ha nemcsak a felesége, hanem a szeretője is lesz. Aki ezeket a szerelmi iskolákat elkései vagy elmulasztja, könnyen ki van téve annak a veszedelemnek, hogy érzéketlen vagy impotens lesz.

Gyakori alakjai a férfiimpotenciának, melyek saját csekélyértékűségének elképzeléséből jönnek létre. Ezek nagyon különböző módon állnak elő és rendszerint már a legkorábbi években bekövetkeznek. Dr. Wanke egy fiatal kereskedő esetét ismerteti, akinek az anyja gyakran mondta: „fiatal leányokkal egyáltalán nem kell barátkoznod, mert nem tudsz velük társalogni, a barátaid sokkal jobban tudják ezt, te merev és ügyetlen vagy az ilyen dolgokhoz.” Ezt a vigyázatlan és esztelen megjegyzést az évek folyamán annyit kellett hallania az ifjunak, hogy végül is meggyőződésévé és akadályává vált. Impotens lett, kérülte a fiatal leányok társaságát és csak pszichoanalitikus kezelés folytán tudott megszabadulni végzetes akadályoztatásától.

Másik szomorú esete a tisztán pszichikai impotenciának: Egy szokatlanul tetterős és vállalkozó kedvű házasságban van itt szó, akinek már három gyermeke volt. Ennek a boldog apának és igyekező munkásembernek a felesége egy meg-

gondolatlan órában meggyőnta, hogy úgy a házassága előtt, mint azután is néha önfertőzésnek adta át magát. Ettől az órától kezdve a férfi impotens lett, de, mint csakhamar látta, csak a saját feleségével szemben és a boldog házasságnak vége lett.

Gyakran megfigyelhetjük ilyen és hasonló esetekben, hogy az impotenciában kifejezésre jutó szexuális akadályoztatás, ha nem idejekorán kerül kezelésre, idővel min-

den lehető életmegnyilvánulásra is kiterjed, sőt sokszor hivatásának gyakorlásában is akadályozza a férfit.

Hogy egy ilyen pszichikai impotencia sikeresen gyógyítható-e, azt csak a pontos pszichoanalitikus vizsgálat és kutatás tudja megállapítani. Minden esetet külön kell megítélni és kezelni. A gyógyulásra való kilátás nagyon jó, mint ezt a szakorvosok többéves tapasztalatai bizonyítják.

Meddig fiatal a férfi?

Egy Don Juan jegyzetei

A Viztoronynál fölakasztotta magát egy professzionátus nőhódító, utolsó szerelmének harisnyakötőjére. Halála előtt a következő bölcsességeket írta föl az asszonyok miatt megkopaszodott fejére:

Addig fiatal a férfi, amíg a nő nem önzésből szereti.

Fiatal a férfi, amíg a házasságra nem gondol.

Az asszony addig tekinti a férfit fiatalnak, amíg el tudja képzelni udvarlónak.

Megöregedett a férfi, ha fiatal leányok habozás nélkül megcsókolják.

A férfi öregedni kezd hat nappal a házassága után.

Addig fiatal a férfi, amíg a jelenek él. De oda a fiatalsága, mielőtt az emlékeivel foglalkozik és ábrándozni kezd.

Richeliu az mondta: Akkor tudtam meg, hogy megöregedtem, amikor az asszonyok a szerelmi vallomásaimat bókoknak vették. Azelőtt a bókjaimat is szerelmi vallomásnak tekintették.

Ha egy leány mosolyog rád és az anyja szigorú: fiatal vagy, ha fordítva történik, megöregedtél.

Megöregdtél, nagyon megöregedtél, ha nem csálnak meg többé az asszonyok.

Megöregedett az a férfi, akire ráillik Campramos verse:
Szelid öreg korba az a férfi lépett,
Kit a lányok már csak úgy csókolnak,
Mint a szent képet.

Fiatal a férfi, amíg az asszonyok az áldozatai. De megöregedett, amikor ő az asszonyok áldozata.

Addig fiatal a férfi, amíg a nőket féltékeny tudja tenni.

És legöregebb az a férfi, akinek a fiatalságát már nem bizonyítja más, csak — ha borotválkozik.

Ha szép akar lenni, használjon
Kulka-féle Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-
ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász

Timișoara, Belváros, Rezső-ucca

Elsőrangú víz és vasondolás
Férfi és női manikűr

A nagyváros fertőjében

Apám egy vérszegény szijgyártó-segéd volt, aki a Josephstadt egyik üzletében dolgozott. Egy új házban laktunk, messze kint a külvárosban, egy bérkaszárnában, amely a földszintjétől a tetőig szegény emberekkel volt megtöltve. Mind-egyik családnak sok gyermeke volt és nyáron a ház udvara kicsinek bizonyult a gyerekek hancurozásaihoz.

Két fivérem volt, pár évvel idősebbek nálam. Apám, anyám és mi a három gyerek egy szoba konyhas lakásban éltünk, de egy ágyrajárót is tartottunk. Ilyen ágyrajárók már hosszú évek óta voltak nálunk. Jöttek mentek, egyszer vidáman, egyszer haragosan és a legtöbbje úgy tűnt el, hogy többé a híret sem hallottuk. En különösen kettőre emlékszem közülök. Az egyik egy lakatosinas volt, egy fekete, szomorú kinézésű kölyök, akinek apró fekete szemei voltak. Mindig szótalan volt és alig beszélt egy-két szót. Emlékszem, hogy egy délután hazajött, amikor egyedül voltam otthon. En éppen a babáimmal játszottam a szoba padlóján. Anyám a két fiúval távol volt és apám még nem jött haza a munkából.

A lakatosinas felemelt a földről és az ölébe ültetett; én kiabálni akartam, de ő halkán mondta:

— Maradj csendesen, nem bánthatlak!

Ezzel hátrafejtetett, kis ruhámat felhajtotta és meztelenül megtapogatott, ahogy az ölében feküdtem. Félttem tőle, de mégis csendben maradtam. Amint anyám érkezését hallotta, gyorsan letett a földre és kiment a konyhába.

Néhány nap múlva ismét korábban jött haza és anyám, akinek valahová el kellett mennie, megkérte, hogy vigyázzon reám. Ő vállalta ezt és anyám távollétében egész idő alatt az ölében tartott és a meztelen testemmel játszadozott. Közben egy szót sem szólt, csak mereven nézett testem egy pontjára és ábrándozott, míg én mukkanni sem mertem.

Ez többször is megisméltódott, amíg nálunk lakott. En mindennek a jelentőségét nem tudtam még akkor és gyermeki nemtörődömséggel nem is igen töprengtem rajta. Ma már tudom, hogy mindez

mit jelentett és a lakatosinast mindig első szerelőmnnek nevezem...

A másik ágyrajárónkról majd később fogok beszélni.

Két unokafivérem közül Alajos volt az idősebb, négy évvel volt öregebb, mint én, nagyon zárkózott és jámbor természetű. Franz, a fiatalabb, ezzel szemben nagyon vidám kölyök és sokkal jobban ragaszkodott hozzám, mint Alajos.

Ekkor történt egy napon, hogy elmentünk játszani a szomszéd házba egy ismerős családhoz. Ott is két gyerek volt, egy fiú és egy leány, akik mindig egyedül voltak, mert a szüleik munkába jártak. Anna, a leány két évvel volt idősebb, mint én, vézna, sovány, fehéres-szőke, összeszorított szájjal. A fiú Fredl, már nagy volt, szintén hirtelenszőke kamasz, de pirosarcu és szélesvállu. Egyszer Anna így szólt:

— Játsszunk papát és mamát! Fredl nevetett:

— Ez is mindig papát-mamát akar játszani!

De Anna nem tágitott és Franzhoz lépett:

— Te leszel a férj és én leszek a feleségem.

Fredl abban a pillanatban már mellettem volt:

— En meg a te férjed leszek és te az én feleségem.

Anna azután két párnahuzatot vett elő és abból két babát gyurt és egyiket átadta nekem:

— Itt van egy gyerek!

En mingyárt ringatni kezdtem, de Anna és Fredl kinevettek.

— Oho, ez nem megy ilyen egyszerűen! Először meg kell csinálni, aztán várni és remélni kell, majd meg is kell kapni és csak akkor lehet ringatni.

Ekkor eszembe jutott, hogy már hallottam asszonyokat beszélni arról, hogy „reménykednek”, hogy gyerekük lesz. A gólyamesében már akkor sem hittem és ha egy asszonyt láttam, akinek nagy volt a hasa, már tudtam, hogy az mit jelent. Azonnal teljesen világos fogalmain mindenről nem voltak. Tehát Franzzal együtt teljesen tanácstalanul állottunk és egyáltalán nem tudtuk, hogy mitevők legyünk és hogyan kell ebben a játékban résztvennünk.

Anna azonban máris Franzhoz lépett és a ruhájához nyult:

— Gyere csak, — mondta — lássuk... — és ezzel már meg is nyitotta a ruháját és megkereste, amivel játszani akart. Mi figyeltük. En olyan érzéssel, mely kíváncsiságból, meglepetésből, csodálkozásból és egy előttem eddig ismeretlen izgalomból tevődött össze. Franz teljesen akaratlanul állott ott és hagyta, hogy Anna azt tegye vele, amit akar.

A leány motoszkálása alatt különös tünemény állott be, amit eddig még nem láttam.

— Most gyere! — hallottam Annát lágyan sutlogni. Láttam, amint a földre feküdt, ruháját fel emelte és lábait szétnyitotta. Ebben a pillanatban Fredl megragadott engem:

— Feküdj le! — parancsolta és e szavak alatt már éreztem is, hogy keze a szoknyám alá furakszik.

Teljesen egyetértve akaratával, a földre feküdtem, ruhámat felhajtottam és Fredl hozzám dörzsölődött. Nevetnem kellett, mert nagyon csiklandozott, ahogy a testemhez ért. Fredl sóhajtott és ránehezedett a mellemre. Nekem ez egész mulatságos volt s az a kis izgatottság, melyet éreztem, arra bírta, hogy tovább is fekvé maradjak.

Fredl rövid ideig tartó mozgolódás után hirtelen felugrott, én is felkeltem, mire ő büszkén mutatta nekem azt a különös dolgot, melyet most nyugodtan a kezembe vettem. Lassan én is kedvet kaptam, hogy játszadozzak vele...

Anna és Franz még mindig a földön feküdtek és Franz izgatottan ide-oda fészkelődött. Arca piros volt, de Anna is egészen kiszinesedett, szemei le voltak hunyva úgy, hogy azt hittem, hogy talán rosszul érzi magát. Aztán mindketten mozdulatlanok lettek, egy-két pillanatig még úgy feküdtek, aztán ők is felugrottak.

Most egymás mellé ültünk mind a négyen és Fredl kezével a ruhám alatt babrált. Franz ugyanezt tette Annával. Mi is kezünkben tartottuk azt a különös dolgot és nekem nagyon jól esett, amit Fredl az ujaival csinált...

Csiklandozott, azonban már nem úgy, hogy nevelnem kellett volna, mert az egész testemet valami jóleső érzés kerítette a hatalmába.

Ezt az elfoglaltságunkat Anna szakította félbe, aki most felvette a két párnából készített babát, melyek közül az egyiket a saját, a másikat az én ruhám alá a hasamra tette.

— Így, — mondta — most reméljük!

Mi ketten erre körüljártuk a szobát, kitömött hasunkat jól kitolva és kacagtunk ezen a mókán. Majd világrahoztuk a gyermekeinket, ringattuk őket karjainkban, aztán átadtuk azokat férjeinknek, hogy azok is örülhessenek nekik és csodálhassák őket.

Egy darabig igazán ártatlan gyermekek módjára játszadoztunk. Annának az a gondolata támadt, hogy a gyereket meg is kell szoptatni, felgombolta tehát ruháját, ingét lehuzta és úgy tett, mintha szoptatná a gyermeket. Annának már fejlett, lágyan duzzadó mellecskéi voltak és Fredl rögtön játszadozni kezdett velük. Franz később szintén részt vett ebben a játékban és sajnálták, hogy nekem még nincsenek mellem.

Aztán az előbb folytatott játékról beszélgettünk. Fredl megmondta, hogy hívják azt, mikor a földön feküdtünk és hogy a felnőttek is ezt csinálják, amikor ágyban vannak és eltől az asszonyok gyermeket kapnak. Felvilágosított bennünket, hogy mi még nagyon kicsik vagyunk és így a valóságban még nem lehet velünk csinálni ezt, de később már egészen másképpen lesz és elmesélte, hogy akkor mit fognak velünk csinálni a férfiak.

Én nem akartam elhinni, de Anna is megerősítette, mert Fredl ezt már egészen biztosan tudja, mert neki már volt dolga a Reinthalernével a padláson és akkor teljesen sikerült neki a dolog.

Reinthalerné egy villamos kaulauz felesége volt, aki a mi házukban a legfelső emeleten lakott. Kövér, fekete asszony volt, kicsi és csinos és mindig nagyon barátságos. Fredl elmesélte ezt az esetet: Reinthalerné a mosókonyhából jött, egy egész kosár ruhát cipelt és Fredl a lépcsőn találkozott vele.

— Miután köszöntem neki, — mesélte Fredl — ő megszólított:

— Fredl, te erős kis fiu vagy,

segíthetnél nekem ezt a kosarat felvinni.

Így aztán felmentem vele és mikor fent voltunk, azt kérdezte:

— Na most mit adjak neked azért, mert segítettél nekem?

— Semmit! — feleltem.

— Gyere csak, mutatok neked valamit — mondta és megfogva a kezemet a mellére tette. — No, jó ez?...

Én tudtam már, hogy ez mi, mert Annával már régebben játszottunk így, ugy-e, Anna?

Anna hevesen igent bólintott, Fredl pedig folytatta:

— De még ügyetlen voltam és a két mellét egymáshoz nyomtam.

Fotó „Káviár” Timișoara

Ő mingyárt kigombolta a bluzát, ideadta meztelen melleit és engedte, hogy játszak velük. Majd egyszerre odanyúlt nekem és nevetve mondta:

— Ha senkinek sem fogod elmondani és nem jár el a szád, akkor még mást is csinálhatsz...

— Én nem szólok senkinek — feleltem.

— Biztosan? Senkinek? — kérdezte még egyszer.

— Nem, biztosan nem!

Erre ő a ruháskosárra feküdt, magára húzott engem és én megfigyeltem, hogy teljesen sikerült a dolog. Mindent jól láttam és éreztem...

Anna azonban nem volt megelégedve a dolog ilyen gyors elintézésével.

— És jó volt? — faggatta tovább.

— Nagyon jó volt — felelte Fredl — hintáztam, magához szorított és közben a melleivel kellett jászanom. És mikor készen lettünk, gyorsan felugrott, a ruháját begombolta és haragos arcot vágva, rámkialtott:

— Nézd, kis szemtelen, hogy eltakarodj innen és ha eljár a szád, levágom a...

Fredl a visszaemlékezés hatására alatt még most is rémült arcot vágott. Anna azonban rögtön folytatta:

— Nem gondolod, hogy már velem is tudnád csinálni?

Fredl megnézte. Anna még mindig melléhez szorítva tartotta a párnát és biztatta a fiút:

— Vizsgáld csak jól meg...

Erre előlről kezdődött a játék. Franz azonnal Anna mellett termett, de az eltolta magától.

— Nem, most Fredl legyen a férjem, te pedig a Micié.

Ezzel a fiu mellé feküdt, kezével ismét megkereste azt a különös dolgot és Fredl is viszonozta. Én megragadtam Franzot és éreztem, hogy nagyon izgatott vagyok. És mikor kezeink élénken tevékenykedni kezdtek egymás testén, mindketten tudtuk már, hogyan kell a dolgot csinálni, egy pillanat alatt a földön feküdtünk és én kezemmel úgy irányítottam, hogy a megfelelő helyen csiklandozzon. Ez aztán annyira izgalmomba hozott, hogy olyan hevesen mozgolódtam, amennyire csak tudtam. Ez eltartott egy darabig. Mignem Franz kimerülten, mozdulatlanul elnyult rajtam. Pillanatokig így feküdtünk mozdulatlanul. Egyszerre csak halljuk, hogy Anna és Fredl vitatkoznak és odanéztünk, vajjon mit csinálnak.

Még mindig úgy feküdtek, de Anna úgy tartotta a lábait, hogy össze voltak kulcsolva a fiu hátán.

— Aha, már sikerül — szóló Fredl.

— Igen, de fáj is... Hagyd abba, mert fáj!

— Nem tesz semmit, minden kezdet nehéz — nyugtatta meg Fredl — várj csak... talán így...

(Folyt. köv.)

Egy orvos emlékirataiból

— Ideggyógyintézetem —

Hirnevem, mint nőorvos, egyre szélesebb rétegben elterjedt és miután véletlenül alkalmam nyílt egy szép, az erdőszélen fekvő és a város közelében levő házat olcsón megvenni, elhatároztam, hogy nők részére ideggyógyintézetet nyitok. Megvettem a házat, egy építőmester barátommal saját terveim szerint és céljaimnak megfelelően be is rendeztettem. Fürdők, torna-termek, rendelő és várószoba volt benne, valamint az én magánlakásom is. A husz szoba, melyek az intézetbe jövő hölgyek számára voltak fenntartva, egy hosszú folyosón feküdtek egy sorjában és mindegyik között összekötő ajtó, melyek rendes körülmények között zárva voltak, csak ki kellett nyitniuk a hölgyeknek, ha egymást akarták meglátogatni.

A szobák egyszerű eleganciával voltak bebutorozva, mert csak a jobb körökből származó asszonyokat szándékoztam intézetembe befogadni. Az én lakásom a második emeleten feküdt és úgy intézkedtem, hogy a hölgyek szobája felett végig egy keskeny, sötét folyosó vezessen. Ez a folyosó az én hálósobámban végződött, melyből néhány lépcső vezetett le a folyosóra. Mindegyik szobában fent a mennyezeten apró lyukakat furattam, melyeket díszítések vettek körül, úgy hogy alólról nem lehetett őket észrevenni, ezenkívül kis tolózárakat is szereltem rájuk, melyek belől, a titkos folyosón voltak elhelyezve, úgy hogy én minden alkalommal teljesen átpillantottam minden szobát, ha a tolózárakat elhúztam.

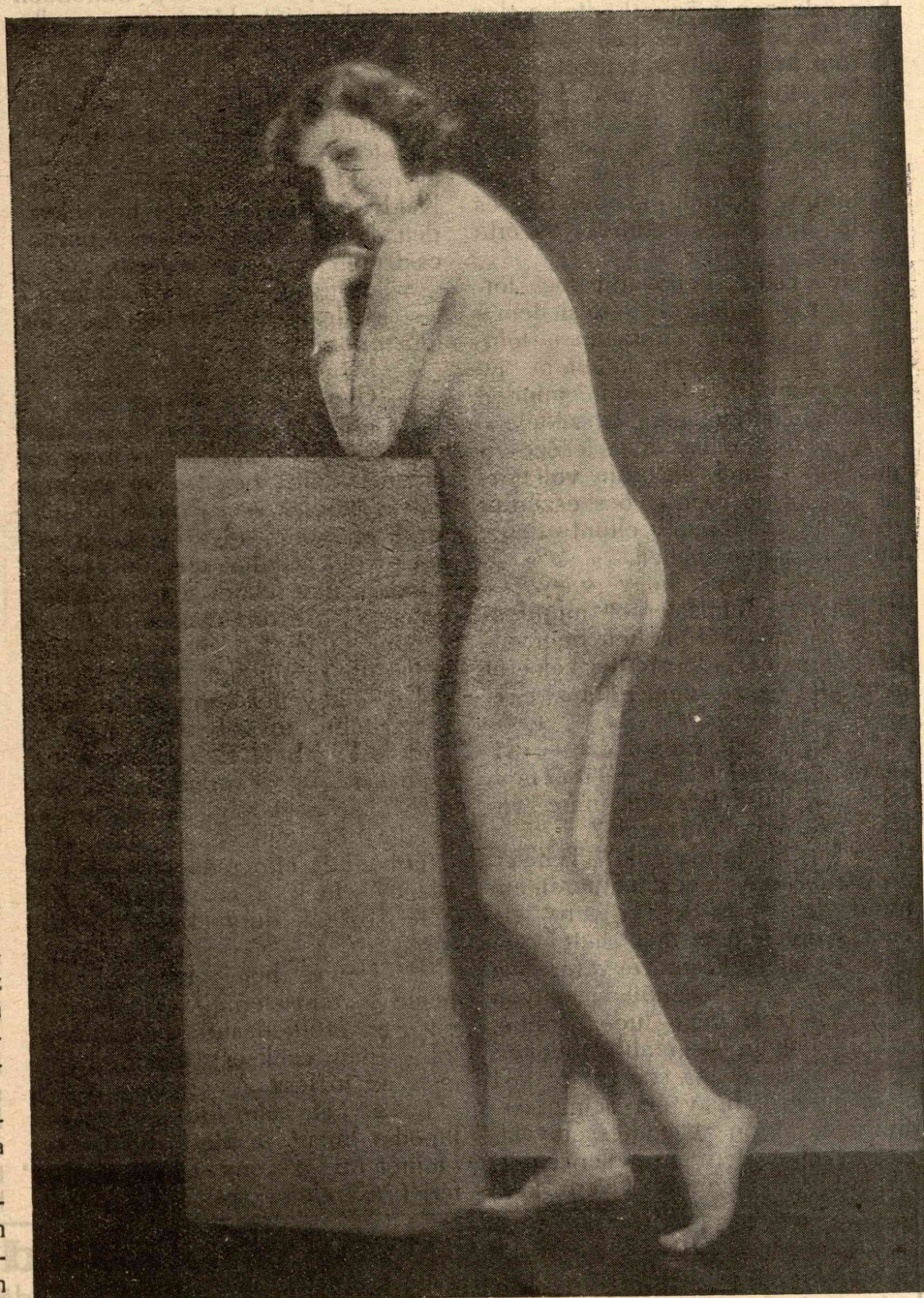
A folyosó kulcsa mindig a zsebemben volt, ezenkívül pedig az ajtó elé egy szekrényt helyeztem és így senkinek sem lehetett sejtetnie egy titkos helyiség jelenlétéről.

Hogy ezt a titkos helyiséget később miként használtam fel, az a következőkben kitér.

Nem tartott sokáig, intézetem ismeretes lett és a megnyitás után csakhamar az összes szobák megteltek, úgy hogy kénytelen voltam többeket visszautasítani, míg a szobák egy része ismét megürül. Részben, hogy kíváncsiságomat kielégítem, részben pedig, hogy

páciensnőimet, mint ilyeneket megfigyeljem és ügyeljek rájuk, eszlénként néha felhasználtam a titkos folyosót. anélkül, hogy az első időkben valami különöset észleltem volna. Az éjszakai toilett meglesése is többnyire eredménytelen volt. Mert vagy sötétben velkőztek

le a hölgyek, ami a rövid nyári éjszakák alatt könnyen megtörténhetett, vagy pedig gyorsan lefeküdtek, mihelyt ruhájukat levelettek. Ezenkívül pedig az első időkben nem volt olyan hölgy az intézetben, aki különösképpen izgatott volna

Akttanulmány

Fotó „Káviár” eredeti felvétele

Egy napon egy hölgy költözött be hozzám, aki a figyelmemet sokkal inkább magára vonta, mint a többiek.

M. miniszternek a felesége, ki rálynői termelű, csinos, mintegy 35 éves asszony volt. Erzéki száj szép, fehér fogakkal, buja, barna szemek rögtön elárulták nekem, az emberismerőnek, hogy kivel van dolgom. Ismét gyakrabban jelent meg elhanyagolt leshelyemen, de hiába; soha nem volt alkalmam valami érdekeset megfigyelni, még az sem sikerült, hogy a pompás asszonyt egyszer egészen vagy részben meztelenül láthassam, habár szívesen gyönyörködtem volna telt lábszáraiban és melleiben. Már három hete volt az intézetemben, mikor egy napon kocsi hajtatt be és egy kicsi, összetöprödött emberke, a miniszter ur szállott ki belőle, aki feleségével rögtön bevonult annak szobájába és amint hallottam, belülről bezárta az ajtót.

Kíváncsian, vajjon mi fog történni, rögtön leshelyemre siettem a tiltkos folyosóra, elhúztam a tolózárat és pontosan átláttam az egész szobán, valamint minden szót kivehettem, amit beszéltek.

A miniszter és a felesége a pamlagon ültek és öröm volt nézni, amint a kicsi összeszáradt emberke csaknem eltűnt nagy, buja asszonya mellett.

— Nos Ferenc, hogy vagy, — hallottam a miniszternét mondani — most már három hete nem voltál nálam és valószínűleg sok erőt gyűjtöttél össze, nem akarsz egyszer?

— Ah Mária, hagyd ezt — viszonozta a miniszter, — már nem vagyunk fiatal házások, mire való ezek a bolondságok?

— Ugy, bolondságok? Tehetek én arról, hogy tüzes temperamentum vagyok és nem olyan jégcsap, mint te; én még fiatal vagyok és kielégítésre vágyom, míg te egy öreg, elhasznált aggastyán vagy. Ha már nem tudsz többé, akkor legyen legalább benned annyi tisztesség és szerezz póllást a számomra, hogy érzéseimet természetesen uton elégíthessem ki, és ne kelljen természetellenes dolgokhoz folyamodnom. Gyere, kér

lek, légy jó és próbáld meg legalább. Nem is hiszed, hogy mennyire kinoz már a vágy.

— Igazán nem megy, drága gyermekem.

— Próbáljuk meg legalább.

Az asszony kinyitotta a ruháját, hogy hatalmas, hófehér mellei részben láthatók lettek, aztán szorosan magához vonta a kicsi embert, hogy feje nyitott keblén pihent.

— Erzel már valamit? — kérdezte tőle halkan a hölgy.

— Nem..

A buja asszony erre megragadta a férje egyik kezét és miközben a szoknyáját kissé megemelte, odavezette alá, formás lábait szételve.

— Legalább így, — hallottam mondani a szép asszonyt, aki láthatóan egyre izgatottabb lett és azokból a mozdulatokból, melyekhez a férj azonnal hozzákezdett, láttam, hogy felesége parancsát engedelmesen teljesíti.

— Még mindig nincs semmi?

— kérdezte a miniszterné kis idő múlva.

— Még nincs.

— Gyere, hadd lássam.

És most láttam, amint az asszony a kis excellenciás urat az ölébe fektette, hogy saját szemével győződjék meg annak állapotáról, ami után olyan nagyon vágyakozott. Mintha meghalt volna minden, úgy feküdt a hön óhajtott dolog az asszony husos kis kezében, melynek gyűrűvel megrakott ujjai minden elképzelhető dolgot elkövettek, hogy életre keltsek. Hiába, továbbra is úgy feküdt a kezében. Ekkor felugrott a szép asszony, fekapott egy kefé, mely az asztalon feküdt és el kezdte dörzsölni vele és ime, ami a puha kéz cirógatásainak és becézeléseinek nem sikerült, azt létre hozta a durva kefe dörzsölése.

— Ugy-e, hogy megy? — lihegte a miniszterné, akinek arca égelt az erőlködéstől és bujaságtól — még csak egy kicsit, aztán egészen jó lesz.

De a kefe sem tudta olyan állapotba hozni a kicsi emberkét, aminőt az asszony kívánt, hogy férjét szerelemszomjas ölébe fo-

gadhassa. Dühös mozdulattal dobta el magától a kefé a szép asszony, hirtelen letérdelt, hogy az utolsó eszközzel is megpróbálkozzék, amely tapasztalata szerint minden férfinál eredménnyel szokott járni.

És amit a kezei és kefe nem tudtak elérni, azt létrehozták a forró ajkak, mert mikor rövid idő múlva abbahagyta munkáját, elérte célját és a miniszter teljes pompájában parádézott előtte.

— Most pedig hamar! — kiáltotta a hölgy végső extázisban — mert megint eredménytelen lesz a fáradságom.

Egy pillanat alatt megszabadította magát a fölösleges ruháktól és leleplezte hatalmas, hófehér combjait, félretolta a kombinéját, hogy minden szépsége láthatóvá lett, aztán megragadta a kis emberkét és rávezette a kívánt utra.

— Most aztán igyekezzél... ah, legfőbb ideje volt már... csaknem késő lett volna. Így már jó...

Közben gyűrűs ujjai hizelegve simogatták a kicsi ember hátát, aki tőle telhetileg igyekezett munkájában.

De már néhány pillanat múlva abbahagyta a férfi és sajnálkozva sóhajtott fel a miniszterné:

— Oh, Istenem, már megint siettél és én még nem is éreztem semmit... menj innen — és gyöngédtelenül eltolta magától a kimerült emberkét. Aztán kényelmesen lefeküdt és ujjával fejezte be, amit a gyöngye emberke nem tudott, úgy hogy csakhamar ő is a legnagyobb gyönyör közepette feküdt a pamlagon.

Mihelyt a férj eltávozott, felke-restem a szép asszonyt. Nagyon izgatott állapotban találtam.

— Kegyelmes asszonyt nagyon felizgatta a férje látogatása, ez nem helyes. Kérem a pulzusát... nagyon gyorsan ver. Megengedi, hogy a szívverését megvizsgáljam?

Kinyitottam a pongyoláját és a kombiné kivágásában nyultam a szív felé, mely elrejtve feküdt a hatalmas mell alatt. Gyöngéden végigsimogattam a mellét és éreztem, hogyan keményedik meg a bimbó és mint vet felém szerel-

Bukarest ~ Temesvár ~ Budapest ~ Bécs
között hetenként rendes kurirjárat közlekedik. Bármely küldöncszolgálatot és megbízást elvállal, azt pontosan elintézi: PINKERTONBOY iroda, Timișoara (Temesvár) Belváros.

mes pillantásokat az asszony.

— Ah, doktor. — sóhajtolta és ájulást színelve, csukott szemekkel a mellekre borult.

A pamlagra fektettem, végig-gomboltam a pongylóját, lehuztam a kis selyemnadrágot, még mindig lehunyt szemekkel feküdt. Már csak kombinéban és selyem-harisnyában fekszik és dörzsölöm az egész testét. Mikor a combjait megérintettem, önként szétnyitotta azokat, mintha hívott volna, hogy ott is megérintsem. Ki nem mondott kívánságának siettem eleget tenni és miközben figyelmesen néztem őt, hogy félig nyitott szempillái alól leskelődik. Megszabadítottam a foglyot bőrlőnéből, mely most éppen a szemei előtt állt, miközben én feléje hajolva, legszebb báját nézegettem. Ekkor egy puha kezet érzem először gyöngéden, majd erősebben simogatni, láttam izgalmát, már nem tudtam uralkodni magamon, rávettem magam a pompás testre, mely vágyóan ölelt magához és a hatalmas mellekkel játszadozva sikerült hogy teljesen kielégítsem.

Azután elbucsuztam tőle, azzal a megjegyzéssel, hogy ha őexcellenciájának megnyugtatóul újból injekcióra lenne szüksége, csak hívasson, minden időben rendelkezésére fogok állni.

Az éjszaka közepén alig aludtam néhány órát, egy ápolónő kopogott a szobám ajtaján.

— Doktor ur, jöjjön gyorsan, a miniszterné nagyon rosszul van. Kér egy morphium injekciót.

— Jól van, rögtön jövök!

Beburkolódtam hálókabátomba és átmentem az asszony szobájába, aki mintegy heves fájdalmakban vonaglott az ágyában. Miután betegségének okát ismertem, elküldtem az ápolónőt azzal a megjegyzéssel, hogy egyedül fogok őrködni a hölgnél és bezártam utána az ajtót; alig ment el az ápolónő, az asszony mint egy kobold kacagni kezdett és miközben ledobta magáról a takarót, kérdezte:

— Kedves doktor, magával hozta a fecskendő?

Közben már hálókabátom alá is dugta a kezét, hogy megkeresse és csakhamar meg is találta kívánságának tárgyát, melyet el sem engedett többé.

Mindketten ledobtuk ruhánk utolsó maradványát is és mellé fe-

küdtem az ágyba. Nem kevesebb, mint ötször kellett neki injekciót adnom ezen az éjszakán és be kell vallanom, hogy valami különös gyönyörűség volt ezen a hatalmas, puha testen nyugodni, mely a kritikus pillanatokban, mint egy gummilabda valósággal a levegőbe emelt.

Csaknem minden éjszaka nála voltam ezután és a végén már

nem volt egyellen része sem a testének, amellyel vissza nem éltem volna, mert ő maga kívánta ezeket a különös dolgokat tőlem. Hathónapi kúra után elhagyta intézetemet és mint utolsó receptet, egy erős huszárcapitányt adtam az ultra kiséretül, akit én mutattam be neki és aki ettől kezdve megnyugtató injekciókat adta neki helyettem.

Fotó „Stella” Timișoara

24 óra két szűz életében

Regény

(6)

Mily nagy volt tehát a csalódása, mikor a fiuk kacagva megmagyarázták neki, hogy ezt a sok szép dolgot nem az ő számára vásárolták, hanem a szemben lakó leányoknak van szánva.

Gretchen először nagy szemekkel és érthetetlen arccal bámult a beszélőre, aztán kinyitotta a száját, dadogni akart valamit, de nyelve felmondta a szolgálatot és sápadtan, ájuláshoz közel kapaszkodott egy székes támlányába.

A puhaszívű Frigyes, segítségére sietett, átfogta a karjai alatt, mintegy véletlenül megérinti és tapogatja a szép, telt melleket, de a vérig sértett leány eltolja őt magától és elfordítja halvány, könnyekkel áztatott arcát.

A jószívű Frigyes nem tudta nézni, ha egy leány sir, még ha cselédleány is az illető. Leült a székre, mely mellett Gretchen állt és ölébe huzta az ellenkező teremtet, aztán egyik kezével kigombolva a bluzát, belemarkolt a dacos, kemény mellekbe, a másikkal pedig alólról indul a karcsu lábszárak és gömbölyű combok mentén ama csendes, édes és titokzatos hely felé, mely már annyiszor boldogította őt és testvérét.

Gretchen gyöngéden ellenkezett; eltolta a melleit tapogató kezét, valamint a másikat is és úgy tesz, mintha szabadulni akarna a fiú öleléséből.

De Frigyeset nem lehet olyan könnyen elutasítani, szorosán tartja a leányt, aki már engedékenyebbnek látszik.

— Te sírsz, Gretchen — vigasztalta megnyugtató szavakkal, miközben ujjainak gyöngéd dörzsölése lent és fent jelentékenyen támogatták vigasztalását — pedig nincs semmi okod rá. Nem szabad rossz néven vened, ha mi azokat a csinos leányokat megajándékozunk is, mert a vásárnak még nincsen vége és te nem maradsz üres kézzel. No néz reám szépen és mond meg, hogy mit kívánsz tőlünk ajándékba?

Beszéd közben az ujjai sem maradtak télenül, szorgalmasan munkálkodtak egy szerelmes lány

oly könnyen sebezhető két érzékeny pontján és hathatósan támogatták a szavait, úgy, hogy Gretchen részben az édes játéktól, részben pedig a fiú ígéretétől lassanként megnyugodott és barátságosan nézett a testvérekre. A kezdetben összezárt combok lassanként egyre jobban szétnyílnak és kényelmesebb játszóteret engednek a sötét mélységben simogatva munkálkodó kéznek.

De Gretchen nem felel, nem fekszik ugyan ájulatlan, de még egy ennél is erősebb érzés kerítette hatalmába.

Mert időközben Károly sem maradt télen, ő is vigasztalhatja kedves szavakkal és hogy hamarabb célhoz jussanak, ő is kezébe veszi a leány egyik sulyos mellét és nyomkodja, simogatja, úgy, hogy Gretchen már teljesen megfedkezett az ígért ajándékról és már csak hangosan nyög és sóhajtozik forró szerelmi kinban.

Szemei csillognak és forró fejét hátra hajtja. Frigyes még az ölében tartja, de minden erejére szüksége van, hogy le tudja fogni, mert a felizgatott érzékiség már teljesen hatalmába kerítette a szerelemrevágó leányt és a csillogó szemek, hullámozó mellek, testének vonaglása, valamint a pompás combok összehúzó és szétnyitó játékba elárulták, hogy kinjainak csillapításra van szükségük.

Elhalóan hanyatlott hátra, lehunyta a szemeit, már nem akar sem látni, sem hallani, csak gyönyörre szomjazik és Frigyes is észreveszi saját magán az elektromosan közvetített erőt. A leány forró teste az ölében nyugszik, a kemény combok az övéin és a puha kis leánykéz kutatóútra indul és gombokat tép fel, a másik keze hasonlóképpen foglalatostokodik Károlynál, hogy megkeresse nála is csodálatos kis játékszerét, mely egyedül képes kinjait lecsillapítani.

Mert a két oldalról jövő tapogatózás a végletekig felgyújtotta a vérét, egyszóval: fel van izgatva; engedi, hogy az erős bortól felhevült fiuk minden kitalálható bo-

londságot elkövessenek vele és csak nyög, sóhajtozik, miközben azok csaknem egész testét megmeztelenítik.

Ekkor Károly int a fivérének és kezével a közelben levő pamlagra mutat.

És Frigyes megéri a szerelemben jártasabb testvér intését és hasonlóképpen kacsint a szemével.

Megfogták a fejénél és lábánál fogva a leányt, aki képtelen volt minden ellenállásra és odavitték a szerelmi munkára oly alkalmas diványra. Ennél a mozgásnál Gretchen újra visszanyerte a szavát és mélyen felsóhajtván kérdezi:

— Mit akarnak velem csinálni? Engedjenek el... mi a szándékuk velem?

— Semmit, igazán semmit, drága Gretchen — felelte Frigyes, miközben hosszabban végigfektették a pamlagon — csak puhább fekhelyet készítünk a számodra, mint az ölem volt.

És Gretchen már nem felel, megelégedettnek látszik és engedelmesen figyel a fiuk kívánságaira, akik percről percre izgatottabbak lesznek. Frigyes gyors kezekkel felbontja a leány ruháit, a csodálatosan szép mellek meztelenül előbukkanak, miközben Károly azzal van elfoglalva, hogy a szoknyáját és kombinéját egészen a nyakáig felgyűrje.

És most ott fekszik a teltmellű, szerelemszomjas leány meztelenül buja szemeik előtt és engedi, hogy tobzódjanak testének csodás bájaiban. Mert egy olyan fiatal és szép női test, mint a Grétée volt, kellemes jelenség a férfiszemek számára, főleg pedig akkor, ha legnagyobb részben meg van fosztva ruháitól.

Gretchen tehát a hónaljáig megmeztelenítve fekszik a tüzes, fiatal emberek előtt, nem csoda tehát, hogy ezek is izgalmat éreznek, lángba borulnak. Mert melyik férfit nem fognak el hasonló érzelmek, látva a telt melleket, a formás testet, a hatalmas combokat és karcsu lábszárakat és ezenfelül pedig a hívogató, hűs moha közt meghuzódó, árnyas kis fészket. És ez a fészkek olyan

szép és étvágygerjesztő volt, hogy a fiuknak kicsordult a nyál a szájuk szélén...

Gretchen ott fekszik lehuny szemekkel és vacogó fogakkal. Nem mintha fázna, mert hiszen égetően forró a teste és mégis borzong és lázas remegés járja át.

Frigyes most ledobja a kabátját és Károly is gyorsan megszabadul ruháitól és mindketten felkészülnek a támadásra.

— Ki legyen az első? — kacsint Frigyes a bátyja felé, vágyó szemekkel nézve reá, mert Gretchen éppen most találta meg kedvenc játékszerét, melyet buja kézzel ragad meg — ki jöjjön először, te vagy én? Azt gondoltam, hogy ma átengeded nekem az elsőséget, mert már alig bírom kिलartani.

— Miattam — felelte Károly — de ne csináld sokáig — és azzal az ablakhoz menve, mormogta magában — én is éppen úgy magamonkivül vagyok... legjobban szeretném, ha Mici itt volna...

Frigyes ezalatt nagy lépésekkel haladt előre a paradicsom felé vezető uton, melynek árnyékában oly jó megpihenni és lecsillapodni. A reszkető Gretchen pedig újra felnyitja a szemeit és gyors pillantást vet az annyira vágyott dologra. Mikor aztán meglátta olyan állapotban, melynél egy asszony sem kívánhatott volna különbel, örömeiben újra lehuntya a szemeit, csak ajkai mormolnak alig érthető szavakat.

— Ó, ó... csinálja már... hát meddig...

Nem fejezi be ugyan a szavait, de egy kézmozdulata elárulja forró szenvedélyét, ujjai szétnyílnak, hogy megfogják a kis játékszer és bezárják az édes kalitkába. És szerencséje van. Addig tapogat, kutat vaktában, míg sikerül elcsipnie, már ott van a kezében és az örömtől remegő ujjak görcsösen összeszorítják. Már reszket, kissé felemelkedik, hogy segítségére legyen a fiúnak.

Károly ugyan úgy tesz, mintha kinézne az ablakon, de a leány sóhajtozásaira visszafordul és látja, amint annak szüzies ujjai a foglyot börtönébe hurcolják.

— Ezt nem lehet kibírni — mondja aztán halkan, miközben megfordul és hozzájuk közeledik — én is részt akarok venni a játékban.

Már ott áll mellettük és Gretchen elhomályosuló szemeit ismét

kinyitja egy pillanatra és meglátja mindkét játékszerét, amint kis kezének puha, hűvös simogatására vártak.

— Hohó, először én jövök — kiált hirtelen Frigyes, mikor észreveszi bátyjának közeledését és egyik térdét gyorsan a leány combjai közé helyezi, majd a másikat is utána huzza. Egy előretörés és már bent is van az ostromlott várban... már csak be kell fészkelnie magát... ekkor hír-

telen felnyílik az ajtó, melyet elfelejtettek bezárni és a küszöbön megjelent a fiuk szüzies háziaszszonya, a Gretchen szigorú urnője.

— Mit látok? Már megint itt van ez a rettenetes nőszemély, pedig csak reggel tiltottam meg neki, hogy belépjen ebbe a szobába. És maguk, fiatal urak... pfuj... ez utálatos!

A fiatal emberek az első pillanatban nem tudták, hogy mit

Fotó Mandel Páris

csináljanak, mit feleljenek. Végre Frigyes leugrik a pamlagról, miközben Károly a ruháját hozza rendbe és a félelemtől remegő Gretchen is felemelkedik, lesimítja a szoknyáját, nagy fehér melleit visszakényszeríti a bluzába és így várja a vihar kitörését. Ez nem is várat soká magára. Parázs veszedés támad a két nő között, felmondással, kikergetéssel, de mikor a leány bátorságra kapva szemére veti idős urnőjének, hogy nagymama létére ő is szerelmes minden fiatal emberbe, aki nála lakik, az asszony belátja, hogy elvesztette a csatát és megbotránkozva, szégyenkezve hagyta el a szobát.

— Ez sem fog többé zavarni bennünket — mondta elégedetten Gretchen — de azért jó lesz, ha máskor ilyen esetben bezárjuk az ajtót. Rögtön meg is tette, aztán leült a pamlagra és szerelmes pillantásokat vetve a két fiúra, addig babrált a bluzán, míg formás nagy mellei ismét előtűntek. De a fiuknak már elment minden kedve a szerelmeskedéstől.

— Ne haragudj, kicsikém — kezdte Frigyes, cigarettára gyújtva — mi nagyon szeretnénk ugyan élvezni a bájaiddat, de be kell látnod, hogy ilyen állapotban nem vagyunk képesek erre. De ígérjük neked, hogy máskor kipótoljuk.

— A vény boszorkány — kiáltott haragosan a csalódott leány — ezt meg fogja keserülni. Azzal felugrott a diványról és ki akart menni.

— Gretchen — állította meg Frigyes — vedd most ezeket a dolgokat, vidd át a szomszédba Schubert asszonyhoz és mondd meg neki, hogy később mi is átme gyünk, mert beszélni szeretnénk vele.

Miközben ezek az események lezajlottak, August is felébredt délelőtti álmából az öreg karoszekben és csak most kezdett gondolkodni a dolgok állása fölött. Hogy a felesége le fog feködni a két fiatal Etzlernek, az nem nagyon bántotta őt, annál jobban azonban az a tény, hogy ezután nem fog pénzt kapni itálra. Pedig ez jelentette számára az egész világot.

Gondterhesen sétált le fel a szobában, valami mentőöleten törve a fejét, miképpen juthatna ezután is a mindennapi itókához. Hirtelen a menyezetre tévedt a

tekintete és a homlokához kapott. Ez tényleg jó eszme. Folyton maga előtt láthatja majd őket és közbeléphet a kellő pillanatban. És jaj lesz neki, meg a leányoknak is, ha segítségére lesznek a feleségének abban, hogy kijátssa őt.

Gyors elhatározással szerszámokat vett magához és felment a padlásra. Ott pontosan kimérte a leányok szobáját és annak jobb sarkától három lépésnyire ferdén egy lyukat furt a menyezembe. Tényleg, innen mindent jól látni lehetett, ami a szobában történik. Egy ideig még ott hasalt a poros földön, aztán összeszedte a szerszámait és elégedett mosollyal leballagott a lépcsőn.

Schubert asszony és a kíváncsi Gretchen

Közben a mosókonyhában édes, titokzatos beszélgetés folyt le Schubert asszony és Gretchen között, aki átadta neki a leányoknak szánt ajándékokat és a fiuk üzenetét, hogy később ők is átjönnek a továbbiak megbeszélése végett.

— Bizony, a fiatal urak nagyon gavallérok jegyezte meg Schubert asszony, mikor az asztalra kitergetve minden egyes darabot alapos vizsgálat alá vett, — de mondja csak, kicsikém, magával szemben is ilyen bőkezűek?

— És hamiskásan nézett a lányra, aki e szavak jelentőségét megértve szégyenkezve bólintott a fejével.

— És csinos férfiak, azt meg kell hagyni — folytatta az asszony aztán — csak az a kérdés, hogy... nem is tudom, hogyan fejezzem ki magamat... vajjon ki tudnak-e egy szerelmes asszonyt elégiteni? Tudja, szeretném őket egyszer úgy látni... minden ruha nélkül.

Ezek olyan szavak voltak, melyektől a szerelmes Gretchennek össze futott a nyál a szájában, ez volt az ő kedvenc beszéd tárgya, mely ha egyszer szőnyegre került, akkor alaposan ki is használta.

— Ah, kedves Schubertné asszony — kezdte tehát hevesen és szemei csillogtak az örömtől — nincs is szebb dolog a földön, mint ezeket a fiatal urakat meztelenül látni. Ilyesvalami nincs is több a világon. Nekem volt néha alkalmam — tette hozzá titokzatosan — de ezt csak önnek valom be, mint hallgatag és tapasztalt asszonynak — így látom őket és mondhatom, hogy sok helyen szolgáltam és sok férfit volt alkalmam ebben a tekintetben egészen közről megismerni, de ilyen férfiszépséget, ilyen testet és különösen — hiszen ön megért engem, kedves Schubertné asszony — abban a bizonyos tekintetben egyet sem találtam közülök olyant, mint ezek. Egy szóval, úgy vannak teremtvé, hogy még a legártatlanabb leányt is meg tudják babonázni. Igen, kedves Schubertné asszony, ilyen valamit látni, az igazán...

— Ugy, ugy! — szakította félbe az asszony elgondolkozva bólogatván és buja szemekkel nézte az elragadtatott leányt. — Tényleg így áll a dolog? Valóban olyan pompás az a bizonyos dolog, mint azt az ön arcáról leolvashatom? Most már egész kíváncsivá tett és magam is szeretném egyszer meglesni őket, csupán azért, vajjon a leírásban nem-e vitte tulzásba a dolgot. Mert Lipcsében nagyon sok férfi van, akik minden bizonnyal felvehetik a versenyt a maga fiatal uraival.

Ravaszul kiszámított szavainak hatását hitetlenül mosolyogva nézte a Gretchen arcán, aki sértődötten tette egyik kezét a szívére, a másikkal pedig hevesen gesztikulálva folytatta:

— Ismétlem magának kedves Schubertné asszony, hogy a harmadik egekben képzelne magát, ha egyszer látná, hogy miük van ezeknek a fiatal uraknak. Én legalább is — és nem csinállok titkot belőle — csaknem ájulásba esek mindig, vagy pedig valami akaratnélküli állapotba, hogyha megláthatom azokat, pedig nekem, hála Istennek erős idegeim vannak. De megpillantani ezeket a drága kis játékszereket, átfogni karcsu testüket, mely gyöngéd és fehér, mint egy gyertyaszál, nyomkodni, simogatni és csókolni őket... ezt az élvezetet, Schubertné asszony nem lehet szavakkal kifejezni. Ezt elhiheti nekem.

— És erre a Schubertné asszonyt annyira érdeklő leírásra, szemei elhomályosulnak és buján csillognak. Fantáziája újból felizgult és kevés hiányzott ahhoz, hogy ismét az ő együgyű Augustjához szaladjon és leleplezze előtte testének bájjait.

(Folyt. köv.)

S z é p s é g s z a l o n

A „szép nő” közpréda

Párisban vagyunk. Az előadás címe: „Szépség és boldogság”. A terem tele van fiatal leányokkal, akik roppant izgatottak. Az előadó megjelensége kellemes meglepetés: nincs cvikkere, szőke, fiatal és nagyon szép.

Egy öreg habitué mellettem rögtön veszi a kalapját és elmegy.

— Mit mondhat egy nő, ha szép? — szól vissza magyarázat-kép. — Szép dolog csakis csunya nőnek juthat eszébe.

A szép szőke előadó kedvesen csicsorgó hangján többek között a következőket mondja:

— A szép lányok előnye a nem szépek felett csupán külsőleges és látszólagos, mert ez az előny, mint a tapasztalatok is bizonyítják, nem is előny, hanem tulajdonképpen hátrány. A szép lányokat inkább sajnálni kellene, mint irigyelni. Mindenekelőtt határozzuk meg, kit értünk szép lány alatt és kit nem? Szépnek tekintem az olyan leányt, akit rögtön és mindenütt észrevesznek, aki után az utcán mindenütt hátrafordulnak, akinek mindenütt sikerei vannak. A nemszépek alatt pedig azokat értem, akik észrevétlenek, akik ha szépek is, kénytelenek felfedeztetni szépségüket, mert egyáltalában nem feltűnő jelenségek.

— Vegyük a statisztikai adatokat. Az elvált asszonyok 89% át a szép nők alkotják és csak 11% nem szép. Önök azt mondhatnák, hogy ez azért van, mert mindig több szép leány megy férjhez, mint csunya. Ez tévedés. Sokan éppen a szépségük miatt elkallódnak és sohasem jutnak el a házasságig. Álljunk meg a fényképek kirakata előtt és nézzük figyelmesen a menyasszonyképeket. A legritkább közöttük a szép, a legtöbbjük egyenesen csunya. (Nagy taps)

— Nyugodt lelkiismerettel mondhatom, hogy a boldogság nem a szépségnek jutott osztályrészül. Legalább is nagyon aránytalan az elosztás.

— A nemszépek gyűlölik a szépeket, mert azt hiszik róluk, hogy a világ legboldogabb teremtsései. Pedig a szép nő rendszerint áldozata sikereinek és a tüleke-

dők elriasztják előle az igazi férfit. A szép nőket az igazi férfiak sokszor nem is szeretik. A férfiak nagy része a nőt hőmérőnek tekint és az a célja, hogy vele a saját értékét mérje le — s emellett arra törekszik, hogy tönkre tegye.

— Egy férfi egy szép nőt sohasem tud annyira szeretni, mint egy csunyát. A szép nő sikerei? Mi haszna van belőle, ha egyszerre mindenkinek tetszik, ha mindenki szerelmével üldözi.

— Igaz, hogy a szép nők nagyrésze üres lélek és értéktelen valami, de ezzé is a férfiak teszik, akik állandó hajtóvadászatot rendeznek utána. Nem foglalkozhat önmagával, mert állandóan védekeznie kell és a védekezésben még az anyja sem barátja. A csunya nők pedig mosolyognak a bukásán, s azt természetesnek tartják.

— A szép nő nem ismeri a magányt, az elmélkedés édes óráit. Minduntalan ügyelnie kell arra, hogy valakire rá ne nézzon, mert rögtön félreértik és kezdődik a hajszja. A nyilvános kertben nem pihenhet meg a virágok között, nem gyönyörködhet a természet szépségeiben, anélkül, hogy egy-

két férfi szemtelenkedése ne kísérné mindenhová.

— A szép nők nagyrésze még az igazi szerelmet sem ismeri. A szerelem igaz mélységeiben, örömeiben, fájdalmaiban sincs része. A szép nő hatalma olyan, mint egy fejedelemé, aki egyszerű emberként szeretne élni, de nem tud, nincs ereje hozzá, rabja a saját hatalmának.

— A nő szépsége olyan, mint egy csillogó drágakő, mindenki parádézni akar vele és ha mégis akad valaki, aki a saját értékéért becsüli, akkor egy fiók mélyébe dugja, rejteti a mások szeme elől, nehogy ellopják tőle. A szép nőnek nincs élete, a szép nő nem a magáé, a szép nőt közprédának tekintik. A szép nő a pusztuló nemes vadat juttatja eszembe, aki előbb utóbb, szerencsére, (az ő szerencséjére) teljesen ki fog halni. Ezalatt pedig a nemszép nőké az igazi szerelem, a teljes élet, a boldogság, a nagy mindenség.

— Sajnáljuk a szép nőket, akik ismerik az élet gyönyöreit, de nem ismerik a boldogságot, akiket imádnak, de akiket senki sem szeret, akik mosolyognak, de nem tudnak nevetni, akik vigadnak, de nem tudnak örülni.

Frenetikus taps zárta be az előadást. Mindenki meg volt elégedve. A szépek is, a csunyák is.

Fotó „Káviár”

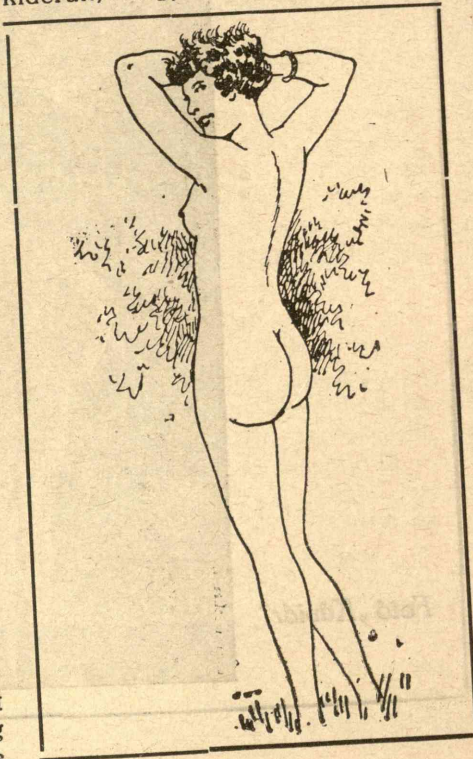
Timișoara

Szexszuális tanácsadó

Cluj, 26. Ha az ember előtt egy olyan jelenség van, amit meg akar változtatni, mindenekelőtt annak alapokát kell kutatni és megérteni. Az bizonyos, hogy a nők szexszuális tekintetekben sokkal jobban vannak korlátozva, mint a férfiak. A „keltős szexszuálmorál”, amely a férfinak megengedi azt, amit a nőnek megtilt, ebben az irányban is érvényesülésre jut. De vannak más okok is és egyike ezeknek az a mód, ahogy a férfiak nagyon gyakran a nemi érintkezéssel és a nőekkel szemben, akik magukat „odaadják”, viselkednek. Ez megmagyarázza, hogy azok a nők is, akik eszükkel és szívükkkel is óhajtlják, szintén elutasítólag és félelemmel viselkednek a nemi élettel szemben. Nem-e dicsekvés tárgyát képezi a férfiak között, hogy nekik ennyi és ennyi szeretőjük volt? Nincs e egy nő a polgári morál szerint, amelyben pedig mindannyian jó mélyen benneélünk, nagymértékben lealacsonyítva, ha egy férfinak odaadja magát? Nem-e azt mondják, hogy a nő „odaadja magát”, a férfi meg „elveszi” a nőt? A nemi élet mint olyan nem-e egy fertőt jelent különösen egy nő részére, akinek a tisztaságára a polgári osztály úgy ideális, mint materiális tekintetekben oly nagy súlyt fektet? Ezek a társadalmi és morális tényezőkön kívül tekintetbe kell venni azt a körülményt is, hogy a nő a nemi életben sokkal nagyobb veszélynek van kitéve a megtermékenyülés eshetősége által, ha biztos óvszereket nem használnak. De nem ezek a döntő fontosságú tényezők, hogy a nők ily módon viselkednek a nemi érintkezéssel szemben. A nők olyan okokból, melyek a gyermek fejlődésének első időszakára vezethetők vissza, sokkal inkább félnek a nemi érintkezéstől, mint a férfiak. Felvilágosítatlan gyermekek előtt például, akik a szülők tettét megfigyelik, gyakran úgy jelenik meg a nemi aktus, hogy annál valami szörnyűt, valami retteneteset cselekszenek a nővel. Ez a félelem ott marad egész az érettség idejéig beleágyazva a tudatba mélyen és

öntudatlanul is akadályozza a nemi élet megkezdését. Ez az elképzelés, hogy a nemi aktus a nőre nézve fájdalommal jár, nagyon szélesen el van terjedve. Csak így lehet megmagyarázni, hogy szexszuális vonatkozásokban sok nő egész az aktusig magáig mindent megenged és csak egyedül ez ellen védekezik a végsőkig, vagy pedig, ha érintkezést folytatnak, különösen aggodalmaskodnak, szoronganak, nem tudják átadni magukat teljesen vagy pedig a félelem folytán hüvelygörcsöt kapnak. Még egy körülmény van, ami fi-gyelemreméltó. Nagyon sok nő tudja, hogy néhány férfit jobban magához köthet, ha vonakodik beleegyezését adni és esetleg elveszti a férfit, ha odaadta magát. Ennél a viselkedésnél az a kívánság játszik néha csak felületes, de sok esetben fontos szerepet, hogy uralkodjanak a férfi felett. Az nem valószínű, hogy a lányoknak egy szakszerű szexszuálökonomikus nevelése a polgári társadalom keretein belül lehetséges volna.

S. Plus. Szeretek egy leányt, aki azt állítja, hogy viszont szeret. De kiderült, hogy titokban táncolni

jár. Mikor felelősségre vontam, sirt és hangoztatta, hogy csak engem szeret, de a táncról nem tud lemondani. En azt válaszoltam, hogy azért, akit szeretünk, még nagyobb áldozatot is hozhatunk. Ez a jelet többször megisméllődött. Legutóbbi összeszólalkozásunknál megint sirt, megcsókolt, bocsánatot kért és végül azt mondta, hogy egy ideig ne keressem fel, várjam be levelét. Azóta hosszabb idő telt el, de a levél még nem érkezett. Mi a véleménye?

Válasz: Sajnálom uram, de ebben az afférban nem Önnek, hanem ideáljának van igaza. A legigazságtalanabb és leghelytelenebb politika, ha a férfi azt követeli fiatal ideáljától, hogy az a világon rajta kívül senkivel ne foglalkozzon, mondjon le minden mulatságról és minden percét egyedül és kizárólag azzal töltse, hogy őt, a férfit csodálja és imádja. Az ilyen hiu önzésnek semmiféle értelme és létjogosultsága nincsen. A szerelem csak akkor lehet harmónikus és csak úgy adhat boldogságot, ha minden kényszertől mentes és nem követeljük, hogy ideálunk, meghamisítsa a természetét. Hát nem volna szebb, ha Ön is vidáman, mint ideáljának jó pajtása, elkísérné őt a táncba és abban találná örömét, hogy ott az emberek között is érezné, hogy maguk kelten egymáshoz tartoznak. Az mindig gyanus, ha valaki nem mer vagy nem szeret ideáljával mások előtt mutatkozni. Önkéntelenül elárulja ezzel, hogy nem érzi magát egészen nyeregben, féltékeny, gátlásai vannak.

Bizonytalan, szőke kislány. Völegényem helyzete úgy alakult, hogy abba a városba helyezik, amelyben édesanyja lakik, aki sokáig ellenezte eljegyzésünket. Félek, hogy esetleg újra megkísérli fia elhidegítését.

Válasz: Az anya természetes ösztöne azt kívánja, hogy a fia minél boldogabb legyen. Ha tehát a házasság gondolatába már bele-nyugodott, úgy nem valószínű, hogy fia nyugalma ismét felzaklassa, különösen akkor, ha a fiu gerinces, jellemes férfi, aki kitart Ön mellett. Önnek viszont arra kell törekednie, hogy minél sürűbben küldjön kedves és a fantáziát ébren tartó leveleket völegényének. A leveleknek úgy kell hatniok, mint a mindennapi beszélgetésnek. Akkor sohasem fogják érezni a távolságot.

A ház bér

— Vidám jelenet —

(2)

Alfréd: Mi ez? Istenem... arról a szökérről megfeledkeztem. (Kivülről ujjal kopogtatás. Begombolja gyorsan a gallérját): Szabad!

Egy hölgy (kacér megjelenés, egészen fiatal leánynak látszik. Szoknyája csak térdig ér és izgatón formás lábszárait mutat. A haja bronzvörös): Bocsánatot kérek... a báró urat keresem...

Alfréd (lerogy a székbe): Még egy!

A leány: Kérem, én az Izabella utcában...

Alfréd (dühös elszántsággal felugrik): Jól van! Jól van!

A leány (ijedten): Tessék?

Alfréd: Tudok mindent... A ház bér... Halasztás tetszik...

A leány: Igen, de... kérem én...

Alfréd (ordít): Tessék besétálni. (Az ajtóra mutat).

A leány (remegve): Ide?

Alfréd: Ide, ide!... Az isten verje meg ezt az elsejét...

A leány: De báró ur... ne haragudjon... El kell mondanom önnek, hogy...

Alfréd: Tudom, hogy a férje... tudom, nagyon rosszul ment neki...

A leány: Nekem nincs férjem.

Alfréd: Jó, hát a papája.

A leány: Papám sincsen.

Alfréd: Még apja sincs? Jöjjön, maga szerencsétlen! (Álfojja az ellenkezni nem merő leány derekát és huzza magával s már utközben meggyőződést szerez arról, hogy ennivalóan drága kemény mellecskéi vannak).

Sebestyén és **Gáthy** (kis szünet után karonfogva kijönnek a másik szobából): Menjünk edesem, most elillanhalunk...

Sebestyén: Tudja mit? Ha nincs ellenére, ezután tegeződünk.

Gáthy: Oh drágám. Éppen én is azt akartam neked mondani.

Sebestyén: Ki sem mondhatom, mennyire örülök, hogy megismertelek.

Gáthy: Én is egészen boldog vagyok. Remélem, ezután minden szerdán nálam leszel?

Sebestyén: Te pedig minden csütörtökön hozzám jössz. (A há-

lószoa ajtaja elé érnek. Visszanéznek, majd egymásra tekintenek, összenevetnek és némán bölintanak, jelezvén, hogy megértették egymást): De most el szívem. Mert ha így megy, itt mingyárt valami nőegyleti gyűlés lesz...

Gáthy (az ajtóra mutat): Mit gondolsz, szívem, ki lehet?

Sebestyén: Eh! Valami kótt! (Kinyitja az előszoba ajtót és felsikoll): Egy ur!

Gáthy: Hamar! Hamar ide a szobába! (Mindketten visszamennek).

Alfréd (a kabátját ismét a kezében hozza. Még jobban el van nyüve. A karosszékhez támoog és hangosan csuklik).

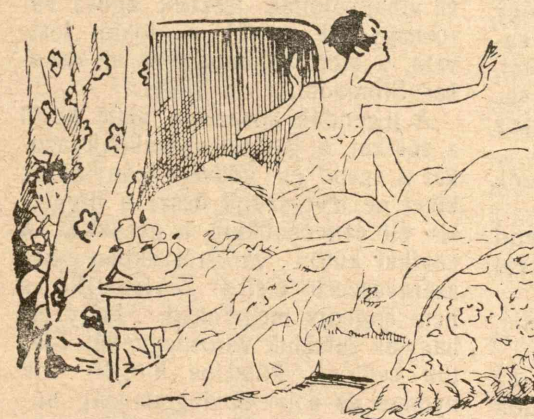
A leány (vele együtt jön ki a hálósobából. Kombinében): Na tudja! Amit maga művel!

Alfréd (folyton csuklik, apatikus): Tudom... vissza... vissza...

A leány: Mit, vissza?

Alfréd: Visszaéltem. Tudom... Ezért számolni fogok... Higye el, az én helyzetem... (Csuklik).

A leány: Megörült! (Kint kopogtatnak): Báró ur, az Istenért!

Báró ur az Istenért, kopogtatnak, rejtse el... és visszaroan a hálósobába

Kopogtattak! Rejtse el! (És visszaroan a hálósobába).

Alfréd (fel akar ugrani, de visszahanyatlik): Megint! Keresztül lövöm... Ha még egy... Jöjjenek holnap, ma már nem bírom... (Ordít): Szabad! (Beküldi a leányt is a többiekhez. Mikor beteszi maga után az ajtót, hármassikoltás): Na tessék! Az előbbiekről megint megfeledkeztem... De

most már ki fogom irni, hogy megtelt... (Kopogtatnak): Az istenfáját, mondtam, hogy szabad!

Sebestyén: Jó napot! Kérem, nem volt itt a feleségem?

Alfréd: A felesége?

Gáthy (közbe lép): Engedelmet kérek, a feleségemet keresem.

Alfréd: Megörülök! Megörülök. (Ujjal kopogtatás és belép egy ur).

Egy ur: Aláoszolgája, jó napot kívánok. Ugyan kérem, nem volt még itt az én kis unokahugom?

Alfréd: Ugyan, hagyjanak nekem békét. Oda menjenek be. Mit tudom én, ki melyiknek a felesége. Válogassák ki, aztán menjenek haza.

Sebestyén (benyit): Á, itt van az én kis feleségem! (A nők kijönnek).

Gáthy: Meg az én asszonykám! Hát te mit csinálsz itt?

Gáthy (néz): Elintéztük a házbért.

Alfréd (éktelenül csuklik).

Sebestyén: De most már menjünk, ne zavarjuk a báró urat. Aláoszolgája báró ur.

Alfréd (elhaló hangon): Kérem... Ne nevezzenek engem bárónak. Hisz én csak az inasa vagyok... A báró ur oroszánokra vadászik Afrikában. (Csuklik).

Gáthy: Az inasa? (Az asszonyok pirulva eltakarják az arcukat és sietve kitzukolják a férjeiket). (Vége).

Furcsa.

— Julcsa, egyedül vagy?

— Nem.

— Hát ki van nálad?

— Nem tudom; sötét van a szobában.

Ez a hely a Mia Krém számára van fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárban, Timişoara-Fabric, kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám.

Salamoni ítélet

— Egykori krónikák nyomán —

Anno 1583 ban a birói szék elejbe került Botos Andorás nemtelen, vagyis jobbágy, kit is földesura megvádola, mintha emez jobbágy az ő, a földesur jussait nyirbálná.

A földesur panaszt tesz, hogy jobbágyleányai között hijába akarja néhai való jó Verböczy István törvénykönyvében biztosított nemesi kiváltságát a jus primae noctis-szal megbizonyítani, illetve eme jussát gyakorolni, magának követelve a fiatal jobbágymenyecskék első éjszakáját, immáron esztendők óta nem akad jobbágyi leányzó, ki eme földesuri kiváltságot megerősítette volna, mivel valaki emez földesuri jussát már eleve megdézsmálja, nyilvánvaló ama szándékkal, hogy a földesuri gyönyöröket megroncsa, kisebbitse.

Meghallgatván a becitált és két esztendőn belül férjhezment jobbágymenyecskéket, az birói szék előtt nyilvánvaló lett az Botos Andorás gonosz praktikája, amellyel földesurát megcsalta.

Az delikvens maga is bévalja, hogy ura parancsát, mint belső cseléd, elfordította és az leányzókat már eleve ő maga jobbágyi mivoltában kipróbálta s mikor az jobbágy szüzek ellenkeztek volna, ama csalafintasággal fordította el fejüket, hogy urasága parancsolatából teljesen próbát, vajh nem-e hiányos valamelyikük böcsülete?

Mondák is a jobbágyi leányzók Botos Andorásnak:

— Mi leszen azonban, ha kend veszi el az böcsületünket? Mit szól az Uraság, ha gyűn az éjszaka?

Mire az lator András felel, mondván:

— Hugám, te csak tedd, amit az én uram parancsolatjába mondok néked, nem leszen hiányos az te böcsületed azért, de inkább növekedik az, ami kedves az Ur, az mi Urunknak.

Mivel pedig nyilvánvaló leve, hogy az Uraságnak ez nemhogy kedves lenne, de erre parancsolatot sem ada, a birói szék úgy ítélte, hogy:

„Miután az jobbágyi menyecskék nyilvánvalóan megcsaltak, másrészt pedig Uraságuk parancsolatját vélik vala teljesíteni, de egyébként is az asszonyi test nem cserépfazék, akit, ha szétmálik, megest szükre lehet drótozni — az fejércselédek

ártatlanok. Ellenben Botos Andorás bűnös földesura említett jussának sokszor való megdézsmálásában, miért is az birói szék parancsolja emez jobbágyinak, hogy földesura birtokain élő és ötven esztendejüket már bétöltött minden özvegy állapottban levő jobbágyasszonynak élete fogytáig gyámolítója legyen a szerelemben.

Nehogy pedig kijátsza az ítéletünket, az falu birájánál minden özvegy bejelenteni köteles hetenként, vajjon Botos Andorás eleget tett e

kinek kinek parancsolatunk szerént és hogy hívségesen gyámolította-e őket?

Botos Andorás azért könyörge, hogy legalább egy két ifju özvegy is hadd legyen a gyámolítottak között, mert egyéberánt végkép elveszíti az gusztusát és az parancsolatnak sehogy sem tudna megfelelni.

A birói szék maga is belátva az instancia igazságát, meg is engedé, hogy egy ifju özvegy is legyen az gyámoltak között, az, ki ébren tartsa az Botos Andorás erkölcsét az öreg asszonyok közjára erányában is“.

Vége a japán teaházaknak

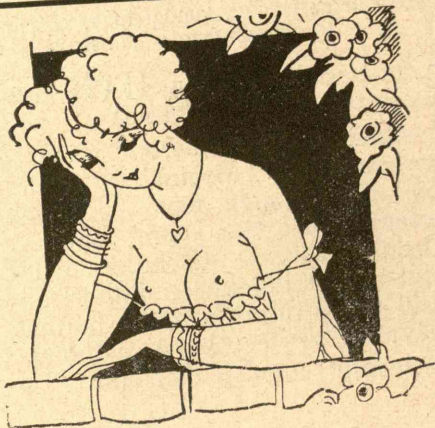
A japán belügyminisztérium olyan rendeletet adott ki, mely egy ősi japán hagyomány halálát jelenti. Ez a rendelet kereken kimondja, hogy új teaházat nyitni többé nem szabad s hogy a most még fennálló teaházak iparengedélyét megújítani többé nem fogják. Ezzel kimondották a megsemmisítő ítéletet a japán sokikra, a teaházak leánylakóira s csak idő kérdése már, hogy némák és elhagyatottak lesznek egész városnegyedek, minők a tokiói Josi-vara, a kiotoi Simabare és az oszakai Sinmachi.

A legendák koszorúja vetté körül a sokikat, a japán teaházaknak azokat a szelid és kedves leánylakóit, kiket ne tévesszünk össze a független élő táncosnőkkel, a gésákkal. A sokikat külön városrészekben kaszárnyaszerű életre kényszerítik s nem engedik meg nekik, hogy elhagyják lakásuk városnegyedét. Életük csillogó külszine mögött sok nyomor és sok boldogtalanság hú-

zódik meg. A virágfüzerekkel ékes, elragadóan szép kis házak örökké mosolygó lakói jobbára proletárcsaládok leánygyermekai, kiket zálogba adnak a jukaku házak tulajdonosainak azokért a tartozásokért, melyeket atyjuk, vagy férfitestvérük vettek magukra.

A japán leánynak legalább tizen-hét évesnek kell lennie, hogy felvehessék a teaházak lakói közé. S addig maradnak ott, míg tartozásukat letelt. Akkor aztán szabad, elhagyhatja a külön városnegyedet, ha úgy tetszik neki. Mikor belép a teaházba, a tulajdonos ad neki egy háló meg egy nappali szobát, ad neki kölcsön minden ruhát, melyre szüksége van, akárhányszor igen értékes ruhadarabokat is. Egy felső ruha, vagy egy öv sokszor ezer jennél is többet ér. Amit szolgáltatnak ideje alatt a tulajdonostól kapott, hozzászámitódik a tartozásához. A napi bevételek legnagyobb részét a tulajdonos seprí be. A keresetnek, valamint az ételek és italok árának csak nagyon csekély százalékát kapja meg zsebpénznek.

A jakuknak három különböző rangosztálya ismeretes. A harmadrangu házaknak rácsos ablakai vannak s az ablakok mögött ülnek mintegy kirakatba téve és diszesen felöltöztetve a lányok, úgy várják a vendégeket. Az előkelőbb házakban nem a lányokat, hanem csak a fényképeiket állítják ki. Az elsőrangú házakban a fényképeket sem akasztják ki, hanem bent a házban, alumban lehet azokat megnézni.

A H Ő S F É R J

Írta: ANTOINE DE LA SALE

Midőn II. Károly király egyszer Toursban időzött, testőrségének és diszgárdájának egyik lövésze, egy rendes skót legény, veszedelmesen beleszeretett egy csinos és tisztességes asszonyba, valami szatócsnak a feleségébe. Egyre sürűbben és kitartóbban ostromolta, úgy hogy az asszony a tolakodó skótot végleg elriasztandó, tisztességtelen és kárhuzatos ajánlatait elpanaszolta az urának.

Az ura, aki bölcs és nemeslelkű volt, igen felbőszült a skót miatt, ki meg akarta becsstelenteni őt és vele együtt a feleségét is; és hogy kiadósan megboszoszulja magát, megparancsolta a feleségének, hogy ha a skót becsstelen ajánlatait megismételné, jelöljön ki és adjon neki találkát.

Nem sok időbe telt és a katonáknak találkozott egy térségen az asszonnyal. Ennek pedig eszébe jutott férje parancsa és mivel az időt alkalmasnak találta, egyéb bizalmas beszédek és sürű mentegetőzések közben a következő nap estéjét javasolta, mikor is a skót személyesen jelenjék meg a szobájában és azt a nagy boldogságot élvezze, amit tenni akar.

A következő nap estéje közeledett: már sóváran várta a skót legény, hogy szíve hölgységét láthassa és vele örvendezzék; de türelmetlenül várta a jó kalmár is, hogy kemény bosszút állhasson ő rajta, ki helytartója kívánt lenni.

Mindegyikük méltósággal készülődött: a kalmár ócska, nagy, nehéz páncélt öltött magára, sisakot tett fejére, otromba vaskeztyűt huzott és széles pallózt ragadott, de ahelyett, hogy ellenfelét a kerti háznál várta volna, ágyasháza függőnye mögé rejtőzik. A szerelmes nyavalyában szenvedő skót az áhitott órában elindult a szép kalmárné háza felé, de nem felejtette el hatalmas, erős, kétmarokra járó kardját.

Mikor megérkezett, az asszony minden félelem nélkül bevezette a hálószobájába. A skót legény belépett és azt kérdezé hölgységétől, nem volna-e még másik halandó is az ágyasházban. Mire az asszony igen nagy félelemmel azt felelte, hogy senki sincsen a fedél alatt.

— Hát csak jöjjön, ha akar,

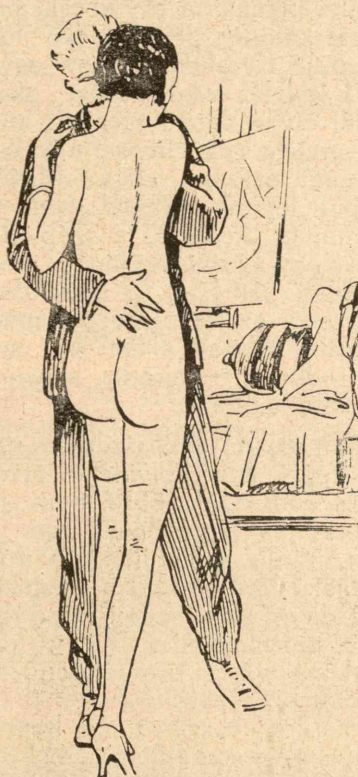
szent Triniánra mondom, ha beteszi a lábát, állig hasítom a koponyáját!

E kemény beszéd után kihuzta hüvelyéből a kardját, háromszor-négyszer megforgatta a levegőben, odatette maga mellé, közel a nyoszolyához és midőn ezt megcselekedte vala, teljesen meztelenre vetkőzteté a szép asszonyt és elkezdte igen hevesen csókolni és ölelni. Ami ezután következék, az is mind az ő kívánsága és vágyakozása szerint történt vala, anélkül, hogy a szegény férj, aki az ágy függőnye mögül mindent látott, csak mukkani is mert volna.

A skót lövész ezen édes kaland után elbucsuzott hölgységétől. Mikor a páncélba bujt férj meghallotta, hogy a skót legény eltávozott, rémülten, minden izében reszkelve előbujt a függőny mögül és szidalmazni kezdte a feleségét.

Az asszony azt válaszolta, hogy az ő bűne és hibája lenne, mert az ő parancsára bocsátotta be a lövést ebben az időben az ágyasházába.

— De azt nem parancsoltam neked, hogy akaratjára lefeküdj vele és magadra engedd!

— Ugyan? — vágott vissza az asszony — hát ellenkezhettem volna-e, mikor hatalmas kardját láttam, mellyel, ha nem cselekedtem volna kívánsága szerint, megölt volna.

És e szavaknál ime, a skót lövész már jön is felfelé ismét a lépcsőn és harsányan kiáltja:

— Ki van itt?

És a derék férj, hogy megmentse az irháját, gyorsan az ágy alá rejtőzött.

És a felajzott skót legény, másodszor is levelkeztette az asszonyt és újra hevesen csókolta és ölelte. Miután ilyenképen már hosszabb ideig egymással feküdtek és élveztek vala, a skót leszállott, jó éjszakát kívánt és elsietett vala.

Szegény martir férj alig mert előmászni az ágy alól rettenetes félelmében és paráznának szidalmazta és gyötörte a feleségét, akinek ezuttal még keményebb vádakatt kellett elszenvednie, amiért szigorú tilalma ellenére megengedte a skótnak, hogy az úgy őt, mint önmagát megbecsstelentse.

Jaj — mentegetődzött az asszony — hogy lehet egy gyöngy vászonceléd olyan elszánt, hogy egy ilyen tüzes és bátor férfinak ellenszegüljön, mikor te, ki páncélt, kardot viselsz és oly vakmerő vagy, hogy rossz rád nézni, nem merted megtámadni és nem tudtad megvédelmezni a te gyöngy feleségedet, mikor rajtad mégis csak nagyobb kárt követett el, mint én rajtam.

— Ez nem beszéd, asszony, — mert ha magad is nem kívántad volna, sohasem talált volna a célba. Te parázna és csapodár vagy!

— Te pedig — vágott vissza az asszony — gyáva, nyavalyás, elvetemült himpellér, aki eltűrte, hogy szeme láttára rámmásszanak és megbecsstelentsenek.

Némi szóváltás és civódás után mindketten elhallgattak; és a férj ráeszmélt vala, hogy csupán ő a vesztes, mert a skót lövész kétszer egymásután bizony kiadósan felszarvazta, mint ahogy nektek elmeséltem vala.

E r k ö l c s i ü k ö r

Különös birói döntés arról, hány barátja lehet egy tisztességes leánynak három év alatt. A bécsi polgári bíróságot egy különös apasági keresetben az az érdekes kérdés foglalkoztatta, hány barátja lehet egy tisztességes lánynak három éven belül, illetőleg: könnyelmű, feslett életmódnak minősíthető-e az, ha egy leánynak három éven belül hét szeretője volt.

Gratiana R. fiatal, 22 éves lány ugyanis apasági keresetet indított Johann L. ur ellen. A bíróság előtt Johann L. ur kijelentette, hogy egyáltalán nem ismeri a csinos Gratianát és soha életében nem érezte apának magát. Gratiana ezzel szemben azt vallotta, hogy Johann ur a kritikus időben a barátja, sőt az egyedüli barátja volt. A bíróság a tanúkihallgatások után megállapította a bármennyire is huzodozó Johann L. apaságát s tartásdíj fizetésére kötelezte.

Az ítélet után a fiatal ember egyezkedést kísérelt meg. Megjelent Gratiana lakásán, itt négy szemközt természetesen elismerte az apaságot s a megegyezése már majdnem létre is jött, mikor Gratiana hónapos szobájában Johann ur egy váratlan felfedezést tett.

Egy kis füzetecskét talált a lány íróasztalán, amit erőszakkal magával vitt. Valóságos birkózás indult meg a füzet visszaszerzéséért, de Johann ur lett a győztes. Odahaza kinyitotta a füzetet és az első oldalon kaligrafikus betűkkel ez állott: Kikkel csókolódtam.

Johann L. ur legnagyobb örömmel konstataulta, hogy a füzetben ötven és egynéhány név szerepel. Egyes nevek vörös ceruzával vannak megjelölve, a többiek kék ceruzával.

Vörös ceruzával hét név volt megjelölve s ezek között meglátta saját nevét is. Ebből természetesen azt a következtetést vont le, hogy a leány nemcsak vele, hanem még hat más férfivel is bensőséges viszonyban állott, épp ezért Gratiana feslett életmódja miatt kérte a tartásdíj és az első ítélet megsemmisítését.

Ügyvédje ázzal is érvelt, hogy a notesz adatai szerint kétségtelenül Gratiana hét férfivel folytatott viszonyt s az apa kilétét így na-

gyon nehéz megállapítani. Az új tárgyalást a hernalsi polgári bíróság előtt tartották meg.

— Mi a különbség a vöröskarikás és a kékkarikás férfinevek között? — kérdezte a bíró a szép szőke Gratianától.

— A vörös karikások azok voltak, akik házasság szempontjából jöhetnek figyelembe. Gratiana ezután nyíltan és őszintén elmondja, hogy ezekkel bizony egész közeli barátságra lépett. A kritikus időben azonban csak Johann urral volt viszonya.

Rövid tanácskozás után dr. Reiner bíró újra megállapította Johann ur apaságát és tartásdíj fizetésére kötelezte. Az indokolás rendkívül érdekes.

A bíróság megállapítja, hogy ha egy leány három éven belül hét férfivel intim barátságban volt, ez nem azonosítható a feslett életmóddal. Az indokolás Gratiana vallomását valószínűnek minősíti. Ezzel szemben Johann ur vallomását teljesen valószínűtlennek, már csak azért is, mert az első tárgyaláson szigorúan kitartott amellett, hogy egyáltalán nem is ismerte Gratiana kisasszonyt.

Egy ügyvéd, aki pontosan elszámol. Mint társadalmi szenzáció és helyi pikantéria egy kecskeméti ügyvéd különös pereskedése foglalkoztatja Kecskemétet. Az egyik ismert ügyvéd végrehajtást akart vezetni ötven pengő megítélt költségei erejéig volt kliense, egy csinos elvált asszony ellen. Mielőtt azonban foganatósíthatna volna a végrehajtást, közle és a szép fiatal asszony között „különös megállapodás” jött létre. A fiatal asszony ettől az időtől kezdve mind gyakoribb látogatója lett az ügyvédi irodának — mindig a hivatalos órák után...

Mikor azután az asszonyka ugy látta, hogy már lekivittelte ötven pengő adósságát, többé nem jelentkezett az ügyvédnél. Erre a precíz fiskális megindította a végrehajtási eljárást azzal a megokolással, hogy az asszony mindössze tíz pengőt kvittelt le egy idevonatkozó városi szabályrendelet értelmében...

Az asszony azonban nem hagyta magát és a kecskeméti járásbíró-sághoz fordult, a végrehajtás megszüntetését kérve. Beadványában hivatkozott arra, hogy ő fix meg-

állapodást kötött az ügyvéddel és háromszori látogatása elegendő lehetett arra, hogy ötven pengő tartozását az ügyvéd törölje.

A bíróság az asszonynak adott igazat és megállapította, hogy ha turpis causáról van szó, úgy az az ügyvéd álláspontja.

Az ügyvéd ebbe sem nyugodott bele, hanem most már fellebbezett. A törvényszék elé került az ügy, amely megállapította, hogy a kliens és ügyvédje között kétségkívül olyan ajándékozási ígéret jött létre, amelynek alapján a végrehajtás megszüntetését kérő nő jogosan hivatkozhat arra, hogy ma már semmivel sem tartozik fiskálisának. Bár az ügyvéd az asszonnyal szemben erkölcstelen jogügyletre hivatkozik, ezt azonban ő követte el, mert mint koros, családos ember ilyen alapon kívánta a fiatal nőtől a tartozás kiegyenlítését. A bíróság nem bocsátkozott annak vizsgálatába, hogy az asszony az ajándékozási ígérettel szemben tett ígéretét betartotta-e vagy sem, az ügyvéd által idézett szabályrendeletet sem vette figyelembe és az asszony ellen vezetett végrehajtást megszüntette.

Szerkesztő üzenetek

M. Gy. Novi Sad. Sajnáljuk, de a lapban közölt eredeti felvételek fényképeinek címét csak úgy tudnánk Önnek megírni, ha az illető hölgyek ebbe beleegyeznének. Viszont erről biztosítani nem tudjuk, mert a nők nagyrészt nem hivatásos modellek és inkognitójukat nem szívesen vetik le. Levelét máskülönben az illető nőnek átadtuk, ha nem válaszol ez annak a jele, hogy kilétét felfedni nem akarja.

Alkalmi

ajándékokat
legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumonlu

órás és ékszerész
Timisoara IV. Str. Iancu
Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Laboratórium

vizsgálva masszírozónó
szakszerűen masszíroz
és pedikűröz (40)
BUDAPEST
Erzsébet-körut 42. IV. 28 (lift)

TIMIȘOARA IV. Bonnáz utca 20

A legjobb német 100%-os beszélő-
filmek. — Kellemes nyári kerthe-
lyiség. — Helyárak: 10—35 leig.

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vagonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 52

WALTRICH

női és férfi fodrász

Timișoara, Gvár város, Fő-utca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vizhulám stb. (39)
Modern kozmetikai intézet, szépség-
ápolás

Tyúkszemvágásra, szakember kezelése
mellett külön osztály.

PODRÁTZKY

Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10
Telefon 206. (31-4)

Könyvárjegyzék

Kató sorozat

három kötetben: Kató egy urilány története, Kató mint asszony és Kató válása. Utóbbi illusztrálva, mindhárom kemény diszkötésben, ára egy-egy kötetnek 100 lei. Külföldön a 3 kötet 400 lei.

Vera naplója

egy felszabadult szűz története, négy darab fénykép-illusztrációval, kemény diszkötésben, ára 200 lei, külföldön 250 lei.

Bestiák

egy rabszolgakereskedő házában. Páratlanul érdekes és izgalmas erotikus regény, négy darab fényképpel ára 200 lei, külf. 250 lei.

Szinésznő emlékiratai

Nagy alakban, három színben nyomott művészi cimlappal, 9 darab teljesen a szöveghez hasonló tollrajzzal, az erotika legbizarrabb írása. Ára 500 lei, külföldön 600 lei.

Hét szüzeleány története

Bán-dornak egyik legsikerültebb könyve. Hét szüzeleány őszinte vallomása. Ára 100 lei, külföldön 150 lei.

Nőuralom

a Bán-dor könyvek egyik legújabb száma, ahol élénk színekkel van ecsetelve egy rakoncátlan ifjú élete a nők uralma alatt; ára 100 lei, külföldön 150 lei.

Káviár évfolyamok

1930 és 1931-ik esztendőből, kemény diszkötésben, hibátlan sorszámszerinti összeállításban. Egy-egy esztendő ára két nagy kötetben 500 lei, a két esztendő ára négy kötetben 800 lei.

Fenti könyvek megrendelhetők a Káviár könyvosztályánál, Timișoara, II. cím alatt az összeg előzetes beküldése vagy utánvét mellett. Külföldre utánvét mellett küldeni nem lehet, megrendelések esetén előzőleg közöljük, hogy a pénzt hol lehet lefizetni.

6. sz. keresztrejtvény

1	2		3	4	5	6		7	8		9	10	11	12		13
14			15					16								
17		18			19		20				21				22	
		23					24			25		26				
27					28	29			30						31	
		32			33				34						35	
36	37			38			39					40	41			
42						43			44		45					
		46			47		48		49							
50	51				52				53						54	
	55				56						57					
	58				59			60		61					62	
63																

Viszintes sorok:

1. G vel a végén : ezt legyezgeti a feleség szépsége
14. ...ező
15. Becézett leánynév
16. A katonák így vonulnak ki
17. Biróság előtt szerepel
19. Zár
21. Omladék
22. V. I.
23. Vissza : német női név
24. Buda közepe
25. Vissza : tüzelő anyag
26. ... — vérig
27. Német tréfa (fon)
28. Becézett fiu név
30. A sivalag hajója
31. H. Y.
32. Idegen kettős magánhangzó
33. Vissza : német ének (fon)
34. „ rag
35. Kínai szócska
36. A szigetvári hős nevének betűi összekeverve

39. A ragozásban ilyen idő is van (első betű felesl.)
40. Átkarol
42. Nyaggat, szekiroz
44. Melső (betűk összekeverve)
46. Női ruhadarab mássalhangzó
47. Vissza : van cérna és szalma
49. Csirkeaprólék (névelővel)
50. Vissza : aki régen nem evett
52. Fázok közepe
55. Spion
56. Zik
57. Van jó és rossz is (Vissza)
58. Napszak
59. Ezt szokták felütni
63. Háziállat
64. Falu Marostorda megyében

Függőleges sorok:

1. Nemi eltévelyedés
2. Női név
3. Nemi eltévelyedés
4. Korjelző rövid.
5. Nemi eltévelyedés
6. Egy szó a „Halotti beszédből“

7. Nemi eltévelyedés
8. Vissza : téli ital (felesl. ék.)
9. Nemi eltévelyedés
10. E-vel a bacchansnők örömkialtása
11. Nemi eltévelyedés
12. Dal mássalhangzó
13. Nemi eltévelyedés
18. Sokszor ezen is elcsuszunk
20. Keres
22. Vissza : elszólít
25. H-val : feljogosít
29. Egyforma betűk
37. Állati hang
38. Az író
41. Ritka női név
43. Aki a tömegeket izgatja
45. Vissza : árulkodik
48. Keservesen sir
51. Vissza : a háboru ellentéte
53. „ német asszony
54. „ okos embernek sok van
59. Mint 46 vízszintes
60. Rag

Megfejtésül elegendő a vízszintes 1, 42, 64 és a függőleges 3, 5 és 13 sorok beküldése

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótlajd. S. Papp)